

אונקלז

תיקרא יה אחרי

בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ פ פ
בְּחַזְקָה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
פ פ פ

אָבִן עֹזֶרֶא

טשרתי (כל) שלא ישאל חסר לב לטה נטלים מהלי, ומם בגלה יט ל' בכס,
וזאת הטשمرת, כי אני ה' אלהיכם עשו וחותם מתקייבים כליה, בכך כלהמל חני ט'
כל אשר אצוה אתכם (כל) חסלת פרשת אחריו
חסלת פרשת אחריו

יְהָל אֹר

(ק) פ"י טהירנו דכך עס ולו תעטמו נכס : (קלג) ולן חנוך ולן חנכה :

מקורי רישוי

לה) סלמי, ילקוט תקנ"ט:

אונקלום

דיקרא יט קדושים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה:
יְהוָה קָרְבָּן כָּל כָּנְשָׁתָא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתִימְרֵל לְהֻזּוֹן קְדִישָׁין תְּהֻזּוֹן
אֲרֵי קְדִישָׁן אָנָּא יְהוָה
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם קְדָשִׁים תְּהִזֵּן כִּי

אנו עוזר

ב שעת רביים (ג), ולא תשבעו בשם (פ' יב) הוא דבר לא תשא (شمota ב, ז) : אני ח', כי הוא בוגר הדיבור הראשון על זההיר על עכויים, אחר שאמר כי קדוש עשרה הדברים הנזכרים (ב), כי הנה אם לא תשמרו תנורשו טן הארץ והם מולח מולח מולח גדר עלווה, חטא מולח קדושה ג', לסח זונח וחללה וגנו', וכי קדושה ג', מקדשך ד), ולמי יחלל זרעו, וכי קדושה ג', מעליות וממן כתביבה ג') ב) סכל מקוס נטה (ב) א) : קדושים תהיו. כו פלוטיס נזהרים על הערים בישראל, וטעם להזכיר זאת הפרשה אחרי הערים, שלא ייחשבו כי בעבר שמירת הערים בלבד יעמדו בארץ, אטר להם שנם יש מצות אחרות אם לא תשמרו תנורשו טן הארץ והם עשרה הדברים הנזכרים (ב), כי הנה מולח מולח מולח גדר עלווה, חטא מולח קדושה ג', לסח זונח וחללה וגנו', וכי קדושה ג', מעליות וממן כתביבה ג')

יהל אור

קרני אוד [א] והמקו"ח גולם "לכוניה מט כגweis", ומפלט (ה) מרביי כל פdet, לפכינס מט הנריס, כי פל מילכתייב "עדת נגי" נקיין מט מה גנטו מוקודס כוון הנריס בכלל, הנריס, וכולך סכתוב לנטוים נפי שקס נוכליں נמיות כמ"ז (למפלך ייך כו) ופ' זו הכניס הנריס בכלל, ועין קרני חור: (ב) וקרזב זוח פי' הרדי"ט, ולכך חמר קדושים תהיו, טלה נחמר זה פל העליות הכל, טלה פל כל הדרות בכלל שיכיו קלוטיס, ומקדשים טלאם בכלל הדרות: (ג) פי' כי קדושים חני ד', כו' כנאל כדבור ארחות טהוּמָן חנכי ד' לאטיך טהוּמָן רלהוּן פל דעת רכיס, וכן פי' (שותה כ, ה) וכלהומרים כי דכוּר חנכי חיינו מיטרת הדרות, צוא נחלקו, יה' לא יה' לך הוּן כדבור ארחות, וכשנוי לה חמזה לך פסל, וזה חיינו נכוּן, וכן (למטה כב' ג') כתב והמוֹף חני ד', טהוּמָן הדרות, קרחותן (פי' טהוּמָן חנכי ה' חלץ), וכן כתב (הדרי' כ פז) "דע כי לעת כל הקדמוניים, כי

מנחת יהודה

קדוש אֱלֹהִים: גבר מִן אַמֵּת
אמוֹן אֶבְוָה תְּהֻן בְּחִילֵי
נִית יוֹם שְׁבִיא דִּלי

אנן עזרא

ב-שׁוֹרֵן

ג' ואות שבתותי תשמרו. זכור את יום השבת
 וחילוך וגו' ד): (ג) איש אמו ואביו
 תיראו. כל אחד מכם מילחו חכיו ולחמו כ-
 oso פצוטו, ומדרכו ז) חין ליה חלקו היה
 חסן מניין, כצפוח חומל תלחו, כדי כלון
 סניש, ה"כ למה נלחם חיס, סקליס
 סיפק בידו לעתות, הכל חסן כצחות חמליים
 עליך ז): אמו ואביו תיראו. כלון סקליס
 חס נחכ, לפיו בגלו לפגיו סובנן ילה חת
 חכיו יותר מהמו, וככבוד קקדיס חכ' לחס,
 לפי בגלו לפניו סובנן מכבד חת חמו יותר
 מהכ'ו, מפני שמסדרתו בגדברים ז): ז) ואת
 שבתותי תשמרו. סמך שמילת שבת
 למולח חכ', לו מל חעפ"י סוכאלטיך על
 מולח חכ', חס ילה מל לך חלל חת הקבצת
 אל מסמע לו ח), וכן נטהול כל קמלות:
 אני ה' אלהיכם. מהם ולחכיך מייביס
 בכבודי, לפיך לך מסמע לו לבטל חת
 אהת ז) דרך קקרה, ואטר תיראו לשון רביים,
 ובן לשמור שבת: וטעם אני ה' אלהיכם, אני ה'
 האבות ידוע מהקבלה ז), ואטר איש פעם
 ואחריו אל תפנו אל האלילים ז) ומירה
 בכבודי, ואחריו אל תפנו אל האלילים ז)
 האבות ידוע מהקבלה ז), ואטר איש פעם
 אהת ז) דרך קקרה, ואטר תיראו לשון הרויים
 לאטרו ולהכרייחו, ובן לשמור שבת: וטעם אני ה'
 האבות ידוע מהקבלה ז), סכל מלאה
 מקדשו ה), קדושים יקי', היט זונל
 (שם שם ח) נס איש אמו ואביו
 הוא דבר כבר את אביך ואת אטך (שם
 שם יב), נס לא תעמוד על דם רעך,
 דבר לא תרצה (שם שם יג), ודבר
 השפה הנחרפת, אזהרת לא תנאך עם
 שהוא חופשי (ז), נס לא תגנוו, ולא תבחשו
 ולא תשקרו, ולא תעשוק את רעך, בנדן השלשה
 הנשאים (ה), ובבר אמרתי לך בפרשת
 ואלה המשפטים, שכל מצוה ומצוה עומדת
 בפני עצמה לבן ז) יש כדמות ספק
 להרבק הפטוקים ז), והנה סדרת קדושים
 תחלתו איש אמו ואביו תיראו, והנה אטר
 כי. יאריכו ימי המכבר, אם בן יקצرون ימי
 הטקרה, על בן אמר תיראו (ח) וטעם
 להזכיר האס קודם האב, כי הקטן אייננו
 מביר בתחילה כי אם אמו, ולאחר בן איבו,
 מולח חכ', חס ילה מל לך חלל חת הקבצת
 אל מסמע לו ח), וכן נטהול כל קמלות:
 אני ה' אלהיכם. מהם ולחכיך מייביס
 בכבודי, לפיך לך מסמע לו לבTEL חת
 אהת ז) דרך קקרה, ואטר תיראו לשון רביים,
 ובן לשמור שבת: וטעם אני ה' אלהיכם, אני ה'
 האבות ידוע מהקבלה ז), ואטר איש פעם
 אהת ז) דרך קקרה, ואטר תיראו לשון הרויים
 לאטרו ולהכרייחו, ובן לשמור שבת: וטעם אני ה'
 האבות ידוע מהקבלה ז), סכל מלאה

קרני אור

ונכללו בזוויה שעריות שכחו' (למעט ית כו) וזה סוגר לטעיהם
נחבות הללו, וע"ז כתוב כתם"י, "מיוזו נכון לפי גרשום, כי
כרי כל' זו כלל כל נארת סדרבים ולמ' נוסרו נקס קגריס",
גס יט' כפרת בנין עדת גנ'י, וכין עדת יטמל, כי כסימר
עדת יטמל כו' גס טבר, וכמן יטמל עדת גנ'י ומין
טבר נכלל, ושוד מוכם עג'י' מקו'יך סימ' טגי' סכונת
טבר נכלל, ושוד מוכם עג'י' מקו'יך סימ' טגי' סכונת

מנחת יהונתן

ובנס' זההיר, ובילקוט תר"ד כתוב הו פירושים סתס, ולא כתוב שם שפ' פרושים פן העריות ומן העבירות, רועין ברטב"ן מה שביאר בזזה: 2) בעל הגברון אינו גורש הראית השלישית, וכחכ' שראה נופחות ישנות אשכנזיות שלא נזכרה בהן כלל, וראה עוד נוסחה שכחובה בסגנון זה, קדושים יהיו לנו' אשח זונה וחלה וננו' אני ד' טקדשכם (לטמה כ"א ר' ז' ח') אלטנה וגדיותה וגוי ולא יחולל כי אני ד' מקדש (שם שם י"ד ט"ו) ע"כ, כלומר את"ג כחובת קדושה לאחריה, ונוסחה נבינה היא ע"כ, טכ"ד ר', והוא אמר ר' יהושע בן לוי, ושם לא נזכרה ואלטנה ונדרשה שאין רשות אחרים עליה, מרביתן ת"א עורי ישראל, וכן פ" רשי ויל (קדושים ל"א א') :

אור יהל

בדרכו הבהירנו כמה המכתי וממכתי פל' דעתם":
 (ז) ולמטע פ' כ כתוב "ובמתקיים חמור שחייב
 פפטית וחלייה חמלה, והוא חמתה": (ט) בסוף לה
 חנוך כננד לה חנוכתו, לה חכחותו ולן תשקרו,
 כננד לה תפאה, לה תעטוק כננד לה תחמוד, סנס
 תחמוד כדי לנוזל: (ו) פירוטו כמו כן: (ז) וכותב
 כשות (כח ב') וסימס בס, והנחנו כל מה שנוכל לדבך
 מיותר לעתנו: (ח) גל"ר בכל מה מדפס יירוח: (ט)
 יאמר כסוף חני פ' הלקיכס סיידע רקן טהני הלאיזו:
 מורה אף וחס למורת מקום, מײַן (קדושים ל' ב',
 יד) כ"ה חני נטול וכחוקני, וכן כ"ק ונמקומ'ם ו

טכוריו רשי

מפורסם לר' יי' בן פיי, ילקוט מר"ט: ד) למיטר כ"ט ז':
ה) בס סס ט"ז: ז) ספלה, קדושים כ"ט מ' ל', ב' ירושלמי
מלך פ"ט כ"ז, ירושלמי קדושים פ"ט כ"ז תוספתן
קדושים כ"ט פס"ו, מלך מגדים, ס' וסוכיר, ילקוט
תל"ד: ז) מכילם יתלו, קדושים ל"ט ה': ח) ספרה,
ב"ט ל"כ ה', ינשות ו' ט', ועוי"ט ס' ב' כתום' לכ'

תְשִׁמְרוּ אֲנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: רְאִי
תְפִנּוּ אֱלֹהָהָאֱלִילִים וְאֱלֹהַי מִסְכָּה
לֹא תַעֲשُו לְכֶם אֲנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
הַ וְכִי תִזְבְּחֵוּ זָבֵחַ שְׁלָמִים לְיְהוָה
לְרָצְנָכֶם תִזְבְּחָהּוּ: וּבַיּוֹם זְבַחַכְםָ

רישוי

לכדי ט), היושו מולא לך ישב במקומו ולך ידכבר נמקומו ח) ולח יסתול חת דבריו ט) י), וחיזקו כבוד מהכיל ומסקה מלבים ומצעיל מוכנים ומוליע יה): (ד) אל תפנו אל האלילים. לטנדס י) יב), היליס, לסון חל, כלוח קוח חטא: ואלהי מסכה. תמלתן היליס כס, והס חטא פונה לחילגכ סופך לנשותן הילאות יה) יה): לא תעשו לכם. לך מעטו לחבירים לך תעטו לעלוםכס, כס יב) יד), וחיה לך תעטו לעלוםכס, חכל לחבירים עוטין כס, קרי כבל נחמל לך ישך לך ט) , לך טריך ולה טריך: (ה) וכי תזבחו וגוי. לך נחמרה פרסה זו יה) חלה למד סלה תהז וניחתן חלה על מנת להחכל כתוק כוונן כוה, כס לקבוע כס זמן חכילה קרי כבל נחמל והס נדך יה זכה קרכנו וגוי יה ט): לרצנכם הזבחהו. חחלת זכיתנו מה עלה מנת נחת רוח טהו לשלון, כס מהצדו עליו מתחכמת פסול לך ירלה טליתס לפני: חנפי"לימגנו ט), זה טפי פסומו, ורכוטינו לנוו יה) מכחן למחטך נקדשים ספסול ט), טלריך טיגון לסתות: (ו) ביום זבחכם יאכל. כשתונחותו משחנותו על מנת זמן זה

ירהל אור

שכתי": (ו) ובמקה"מ "הָל תְפִנּוּ כָל חַפִּילָו כמייניס להסתכל כהיליס כס הפסילים": (ט) פ"י הכל ודכר טהיר מועל: (ז) הלה להן: (יח) פ"י טלה לטייר חלה יבאל נדך גויה: (יט) ט"כ יטמר צליר: (כ) ט"כ יטמר טס וו"ז הכהור: (כט) להן לה תקראיון לה קוריין יוס לטלייטי (המעמר):

תקורי רישי

cols, פס"ז, מודע מגוס, ס' וכוכיר, ילקוט מר"ד: ט) ספורה, יבמות ס' ב': י) ספורה, קומותין לה ב', ועיין תומ' קומותין ל"ב מה', ד' רב יוסוס כס"ז, מדרת מגדים: יא) ספורה, קומותין כס, יוסטליי קומותין פ"ל ס"ז, יוסטליי ממס פ"ל ס"ה: יב) ספורה, יוסטליי ע"ז פ"ג ס"ה, ילקוט תר"ד: יה) ספורה, ועיין יסודות ספורה ס' וסכיין ילקוט כס: יד) טמות ס' ג': טז) מהטס ו' ט"ז, ילקוט כס: יה) טמות ס' ג': טז) מהטס ו' ט"ז, ספורה ילקוט כס: יה) וקמיס מה"מ, מנחות ג"י, מה"מ מאlein

אבן עזרא

ד אל הפנו. אטילו לב להסתכל: האלילים. הם הפסילים (ט) [ב], ונקראו בן כי הם דבר שקר, כמו רופאי אליל כלכם (איוב יג ד) (ט), ויתבן הינוון טנורת אל, והטעט שאיננו יש (ו) [ג]: ואלהי מסכה. לקבל בה העליונים (יח) כי אין צורך לאלה אחר עמי, על כן בתוב תשתחף עטו (יט): ה וכי תזבחו זבח שלמים. דבק עם הכתוב לטעה (כ) בעבור שלא זבחו לשדים לא אלה, כי אם לשם הרוב דבר הכתוב שיתחברו אנשים על זבח אחד (כל): וטעם לרצנכם. שיביאו הובח

וז יה) חלה למד סלה תהז וניחתן חלה על מנת להחכל כתוק כוונן כוה, כס לקבוע כס זמן חכילה קרי כבל נחמל והס נדך יה זכה קרכנו וגוי יה ט): לרצנכם הזבחהו. חחלת זכיתנו מה עלה מנת נחת רוח טהו לשלון, כס מהצדו עליו מתחכמת פסול לך ירלה טליתס לפני: חנפי"לימגנו ט), זה טפי פסומו, ורכוטינו לנוו יה) מכחן למחטך נקדשים ספסול ט), טלריך טיגון לסתות: (ו) ביום זבחכם יאכל. כשתונחותו משחנותו על מנת זמן זה

קרני אור

עמץ סכימר (לטפס כ, ה) עי"ס: [ב] וכ"ס דעת ר' יסוד (ספרה, יוטמי פ"ז פ"ג ס"ה) היל תפנס לרוחותם, פ"י אלם מסיקה ספניש להסתכל בסס עיין מקמת יסוד: [ג] וכסמלם, וכ מהר משטרת במות כמנוגיס סטמגיס בסס פכו"ס לסס מענטיס, היליס פ"ס כס מסס מלוליס וט' (ל) סטטוס מלוליס נתונס צימודם כי יטרט בס נג מדעו סיס כס כ"כ קרוליס עד כלו יותר לטלייטי (המעמר):

מנחת יהודה

(ה) אך אביו במושב זקנים לא ידבר הבן בטקותו: ט) ובקדושין ל"ב א' ובפט"ז "וילא מカリעו", פ"י, אם אביו ואחר חלוקין בדבר רלכה לא יאמר נראיין דבריו פלוניין: י) לאטוקי מרעתה ר' יוחורה החולק שם, ודורש אל הפני רראותם עיין קרני אור הערתה ב': יה) דאל"ב למטה קראן תחלתה אלילים ואח"ב קראן אלחות: יב) והפי' טן לא תעשו בשני טנים, לטעל עצתו ולטעל טסבב: יה) יתרץ הלא תורה השלבים נאמטרה לטעה בפ' צו: יד) ויסיטים כ"ז הקריבו אה זבחו יאכל ומטהרתו: טז) אפייציכנמ"ז (בעוננטיגונג, פערזואהנוונג): טז) פ"י שוחט קדושים ולא

**רָאֵל וּמְמַחֲרַת הַפּוֹתֶר עַד־יּוֹם
הַשְׁלִישִׁי בְּאַשְׁר־יִשְׂרָאֵל: וְאֵם הָאֵל
רָאֵל בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי פָנֹול הַוָּא לֹא
רִצָּה: חַי אָבָלוֹ עֲנוֹנוֹ יִשְׁאָכִירָת־
קְדֻשָּׁה יְהוָה חַלְל וְנִבְרָתָה הַנֶּפֶשׁ
הַוָּא מַעֲמִיהָ ט וּבְקָצְרָבָם אֶת־
קָצֵר אֶרְצָבָם לֹא תְכַלָּה פָאַת
שְׂדֵה קָצֵר וּלְקַטְּ קָצֵרָה לֹא**

אבן עזרא

סקונתי לכס כבל י) : (ז) וְאֵם הָאֵל בְּרִצּוֹם וְלֹא בְּחִרְחָה: חַי וְאָבָלוֹ. בֶּל אֶחָד
יָאֵל וְגֹו. הַס חַי טַנִּין לְמוֹן לְמוֹן,
טָאוֹלְיוֹ (ככ) וְכַנְּזָרִים בְּכַפְּרָר יְבַשָּׁה
(פְּשָׁלִי כְּחָ) (כג) : כִּי אֶת קְרֵשׁ הַ חַלְל.
בְּאַרְיָה כְּכָל נְהַמֵּר וְהַס הַכָּל מְכַבֵּל
וְכָל לְמַיּוֹן וְגֹו יְמָה (יח), מְנַכוּ טַנִּין לְחוֹן
לְמַקוּמוֹ יט) יְט) יְכֹל יְסִי חַיְצֵין כְּרַת עַל
חַכְּלָתוֹ, מְלָמוֹד לְמוֹר וְכַנְּפָס סְחֻכָּת מְמַנוֹּ
טוֹנָה תְּשָׁה ב) מְמַנוֹּ וְלֹא מְחַכְּרוֹ, יְלֹא
כְּנַחַתְּ בְּמַחְשָׁבָת חַוֵּן לְמַקוּמוֹ כ) : פָנֹול.
מְתוּטָב כה) כָּמוֹ וּמְרָקָפְּנָוָס כְּלִיאָס כא) :
(ח) וְאָבָלוֹ עֲנוֹנוֹ יִשְׁאָ. בְּנָוָת גְּנוֹלָה
סְכַמּוֹת מְלָכָר כנ), וְחַיְנוּ מְנוֹס כְּרַת עַל
סְכַחַת חַוֵּן לְמַקוּמוֹ סְכַבָּר מְנַטוּ בְּכַחְוֹב כנ),
כְּרִיתּוֹת כג) לְמַדוֹּתְּ מְגַזְּהָ סְוָה כד) : (ט) לֹא תְכַלָּה פָאַת שְׁדָךְ. צִיכְיָה פְּלֹחָ
כְּסֻופְּ קְרָבוֹ כה) כד) : וּלְקַטְּ קָצֵר. סְנָאָסְטָלִיס בְּשַׁמְתָּ קְלִירָס הַמָּתָּה
וְסֻופְּ קְרָבוֹ כה) כד) :

קרני אוֹר

(ככ) מְפִי סְמַלָּת וּמְוַכְּלִי נ"ר, וְפָנוּ יְטָה נ"י, רָוֵם קְדוּסָה, וְנִמְלָת כְּסָמָךְ לְלִיל וְלֹמְדָס) : (ד) מַיִן
וַיְפַרֵּץ כָּל הַחֶדֶם מְהַכְּלִי : (כג) וְלֹא יְכַמְּהוּ, וְסְטוּפָ"מ מִשְׁפָּלָה כְּנַמְלָה טָס פְּלָס) :
כָּל נְדִיקָה : (כד) כִּי הַמְּיֻמָּרִים עַס הַכְּנָס כְּיוֹן מְדוֹקִים יְחָד, וּמְלֹחָר סְקָרְרִיבָה הַמְּיֻמָּרִים מְמַנוֹּ, גַּאֲכָה כָּל
קָלָם : (ככ) פִּי מְכוֹרָתְּ חַוֵּל, וְכוֹה לְזֹן חַוְלִין, סְאוֹמָה הַדְּבָרָה הַכְּלָתִי סְמָרָן גַּנְדָּרוֹ, הַכָּל הַוָּקָרָן וּמוֹפָקָר
לְכָל, וְכוֹמָה כְּפָךְ מְדִרְגָּת הַקְּדוּסָה סְכוּס דְּכָרָמָתְנוּ כְּמִדרְגָּתְנוּ וּכְמִעְלָתְנוּ : (כו) פִּי חַלְל וּדְרָקוֹת כְּוֹלָת זְוִיהָה סְס
דְּכָרָ טִיכָּה צְוָה מְמַסָּה, וְכַנְּזָרִים יְהָמָת זְלָלָה כְּסָס יְהָמָת, שְׁמַלָּת הַגְּלָל שְׁלִין
כְּזֹנָס : (כו) לְמַעְלָה ; יְחָד, יְלָמָר וְהַנְּסָס הַמְּוֹכָלָת טֻוָּה חַטָּאת, וְכַלְן כִּימָר עֲוֹנָס כְּעֹנָס
סְכוּס נְכָרָת : (כמ) וְהַיָּה רְלֹוי לְהִיוֹת הַקּוֹרָף גַּמְמָן קְפָן, וּקְבָזָן הַקּוֹרָף וְרַקְמָה : (כט) וְלֹא יְלֹא (סְפָרָה) חַזְן
סְמָה חַלְל צְסֻופְּ וְסִיְעָה רְפָאִי וְעַל צִינִיָּה פָּלָה צְסֻופְּ צְלָהוּ : (ל) עַיְן דְּסִיִּז :

מנחת יהודית

פָלָן י"ג פְּ וְלֹא יְלֹא ב', יְלָקָוט תְּרֵי : (יח) לְמַפְלָה ו' יְמָה : בְּגַבּוֹנָה אֶלָּא כְּמַתְעָסָק בְּדָבָרִים אַחֲרִים הוּא פָסָול : (ז) ע"ט
יט) פְּלָרָם, וְגַמְסִיס כִּסְס ב', יְלָקָוט טָס : (ב) לְמַעְלָה ו'
לְאָבָל לְשָׁנִי יְמָה : (ט) שְׁפָרָבָר בְּמַחְשָׁבָה לְאָבָל וְחַזְלָטָנוֹ :
י"ט : (כא) יְפָנִיס ס"ס ד' : (כב) פְּיַין גַּמְסִיס כ"מ ב' :
ובְּחַבְבָּה קְטָה שְׁבָאָרוֹ בְּוֹה : (כל) הַזָּהָר שְׁנַחַתָּה
כג) לֹא כ' פ', יְלָקָוט טָס : (כד) סְפָרָם, טַנְתָּה כ"ג פ',
רִיחָו וּמְרָאָתוֹ, וְכָן אוֹלָל (פְּסָחִים פ"ב ב') פָנָל טָעוֹן עַבְרָה
פָלָה לִימָגָן, יְרֹסָלָמִי פָלָה ס"ג טָסָמָתָה פָלָה צְוָה, פָלָה שְׁתִידָר צְוָה : (ככ) וְאַיְנוּ
גַּסְפָּר עַם וְאֵם אָבָל יָאָבָל : (כג) סְפָרָה וְהַסְּטוּרָה בְּנָוָת גְּנוֹלָה : (כט) פִּי טָמֵרָה לֹא תְכַלָּה ,
שְׁמִי,

יְתָאָבֵיל וְסִיּוּמָה
דְּבָרְתְּרוֹחָה וְדִישְׁתָּאָר עַד
יְוֹמָא תְּלִיתָה בְּנָוָרָא
יְתָאָבֵל בְּיְוֹמָא תְּלִיתָה
טְרַחְקָה חַק הַוָּא לֹא יְהָיָה
לְרַעֲוָא : חַזְיָה בְּלִילִינִיה
חַזְבִּיה יְקַבֵּל אָרִי יְתָ
קְזָדְשָׁא דִּיְיָ אָחִיל
וְיְשָׁהִיצִי אָנְשָׁא הַרְחָא
מְעַמְּיהָ : טָז בְּמַחְצָדְבָן
יְתָחְצָדָא דְּאָרְעָבָן לֹא
תְּשִׁיאִיצִי פְּאָתָא דְּחַקְקָה
רִשְׁיָה

למחץ ולקטא דחצדר
לא תלקט : וברמא לא
תעליל ונתרא דברך
לא תלקט לעני ולגאל תעוז
תשבוק יתרהן אנא יי
אלחובן : לא תגבען
ויא תבדון ולא

ריש

קמיס, האל טפס אין לקט בה) : (ו) לא
תועלל. נה מועל טוללות טנה, וכן
יכירות, חיינו טוללות, כל טחין לה נה
כתח ולח נטע כו) : ופרט ברמא.
గרגלי מעניש כנוראים נטעת בלילה כו) בו):
אני ה' אלהיכם. דין להפרע, וליי
נווכ מאס הלה נפנות כח) סנהדר אל
מנזל לדונו בט) כי פ' ליב ריבס מה) לו):
(יח) לא תגבען. הוארה לנונן מהן לא),
הכל נה תגבע טגענות סדרות הוארה
לונג נפנות דבל שלמר מענינו דבל
שחייכין עליו מיתת בית דין גע): ולא
תבחשו. לפי סנהדר וכח נב לב)
תשקרו. שיבקש מטען סמי שאין לו אצל
חולקה מין, פ"ל ונל תחקסו לנו) : ולא תשקרו לנו)
[מקלט קלן וחומט] (ה), למדנו שאל
ולא תבחשו ולא תשקרו ולא תשבעו. חס גנט, סופך לסקר, סופך
חולקה מין, פ"ל ונל תחקסו לנו) : ולא תשקרו לנו)
[מקלט קלן וחומט] (ה), למדנו שאל
ולא תבחשו ולא תשקרו ולא תשבעו. חס גנט, סופך לסקר, סופך

יהל אור

(ה) כס הקטנים טיגנס מעוריין בקהלות, ונקרלו
טוללות, לפי זהן לכה הלהבות כטולל נליים
והסורה זו לדעתם נכרס : (ה) כמו טולל
וירוק (ליהה ב' יח) : (ה) פ"ה מה מה מורה
להסתה הדבר: (ה) מה כהן לה תכנית הטוללות
הלה תוענס לפ"י : (ה) גרגנרטיס הנוטלים וכונדריות
מעננויות כן ביקרו פリスト, והוא מלון רוי' כלל ופרט,
הכל כהן המוקבן וכלהק כנפרל
או פפרט: (ו) אמפרט פרטני כגןון, והוא פורט
מנחת (מןרת מינם סרכ פרט) טט פרט כרמן, וכן חפרו
(המ) פ"י, מה לקט שכמה ופה סנטות עלייס: (טט) כמו בסיס מי' אלחיכת: (מ) פ"י
מכ"ט כלש תקה מלהרים: (טט) ל"ר מהר הפטוק סמלר גל"י: (מג) וגנט גנט: (מג) ופייך גנ

הכמתה:

(מג) וגעט כמו קמכתה:

טקורוי רישי

פ"ט, ילקוט טט: (ב'ה) ספלט גמל פ"ז פ"ס, סגד' פ"ג
ט' : (כו) ספלט, פטט פ"ז פ"ד, וס"ז וט"ז זנחים כ"ד
כ"ט, ילקוט מר'ס: (כו) פטט פ"ז מ"ג: (ב'ח) ספלט ילקוט
טט: (כט) משל כי' כ"ב; (ל) משל כי' כ"ג, ועיזון רסי'
ונחים ט' ט' : (לא) מילחן ימינו סגד' פ"ז ה', ילקוט
מר'ס: (לב) (טפלת ס' כב, ב"ק ק"ס ב': (לט) ספלט, כ"ק
בכחת חביון, וגנט פ"י, דבשגרנרים רביט ועומדיים
חכמים בטהשכול או האשכול מהוד בראשו, ונראה כללו נוטף חגרנער שבראשו וכשהען רביט ותוכהש בעשרביכו
או הנגרנרים עותדים בעיגול כל א' לבד ואוינן נראת בנטוף: (כו) ואו"ל שני גרגנרים פרט שלשה איןן פרט: (כט) וטמיינ
שם וקעג את קפעיהם נפש: (כט) דרש כתיבי לא תרצה לא תנא שום במיתת ב' : (ב') הר'ס מוחק וזה: (ט) הר'א ט'

אבן עזרא

ו' תעולל. תכנית העוללות הם הקטנים
בטו עלול (לט) גם יקראו יונקות (לכ),
וזאת הטלה בטו ושרשך הארץ חיים (תה)
גב ז) שטעהו יכנית השרש (לט) ובין מסעף
סארה (ישע' י לנ) יכנית הסעיף (לט) טנוורת
ופרט. ידווע בדברי קבלה (לט) טנוורת
הפורטים על פי הנבל (עטום ו ה) (לו):
לענין. ישראל: ולגאל. הנר אתכם (לו) [ה]:
יא וטעם לא תגבען. אחר כד (לה),
כיו בן צויתיך שתtan פשול אל העניות
לכבד השם (לה) אף שתכח טה שהוא
לאחרים (ה) : וטעם תגבען. (מג) כי
הוראה וטהריה גם הוא גבע (מג) [ו]:
הבחשו. בסקדון סופך אצלך (מג),
והוידע זאיננו מעיד גם הוא מכחש (מג):
תשקרו. שיבקש מטען סמי שאין לו אצל
הוועדה מין, פ"ל ונל תחקסו לנו) : ולא תשקרו
ולא תבחשו ולא תשקרו ולא תשבעו. חס גנט, סופך לסקר, סופך

קרני אור

(ה) וס' (ספירט). מה גאל גאל טאט, היל גנו,
הה לוין בן נרית, מה גר בן נרית פ"י, סטט פאל פאי
יממר וכליי וכגר, פאי מדבר מזניי יטעלל, וס' כ' גר
כלהמר פס: (ו) ורב' פ' גלי סכוניות סדנאות נכתב
כל'י, כהב נכמן ל'יר, גלי סקס פיעיניס פלוקיס, כי סקס
מדרכ' בגימנת דבי' גיט טט ס' סוב מיתת ב'יז. וכלהן
מעננויות כן ביקרו פリスト, והוא מלון רוי' כלל ופרט,
הכל כהן המוקבן וכלהק כנפרל
או פפרט: (ו) אמפרט פרטני כגןון, והוא פורט
מנחת (מןרת מינם סרכ פרט) טט פרט כרמן, וכן חפרו
(המ) פ"י, מה לקט שכמה ופה סנטות עלייס: (טט) כמו בסיס מי' אלחיכת: (מ) פ"י
מכ"ט כלש תקה מלהרים: (טט) ל"ר מהר הפטוק סמלר גל"י: (מג) וגנט גנט: (מג) ופייך גנ

הכמתה:

(מג) וגעט כמו קמכתה:

מנחת יהודת

טפי' נשעת בילוי, לטדרנו שיניח השאה בטוף השדה,
ועיין (שבת ב'ג א') סאמטר ר' שטען בשביב ד' דברים לא
זמן ארם פאה אלא בטוף השדה: (ו) רבו חכיאדים באח,
יעין טלאכת שלמה פאה י' ד', ותכן ביאורם, חאנט יש
ל' שדרה אחד טראשו לסופו וטהשדרה יוזאים פצלולים,
ובכם תלויים קיבוץ גרגנרים, ומזרוחוקים זב'ו הם שיוכבים
כ'א בכתף חביון, וגנט פ"י, דבשגרנרים רביט ועומדיים
חכמים בטהשכול או האשכול מהוד בראשו, ונראה כללו נוטף חגרנער שבראשו וכשהען רביט ותוכהש בעשרביכו
או הנגרנרים עותדים בעיגול כל א' לבד ואוינן נראת בנטוף: (כו) ואו"ל שני גרגנרים פרט שלשה איןן פרט: (כט) וטמיינ
שם וקעג את קפעיהם נפש: (כט) דרש כתיבי לא תרצה לא תנא שום במיתת ב' : (ב') הר'ס מוחק וזה: (ט) הר'א ט'

**אִישׁ בְּעַמִּתּוֹ: יְבָרֶךְ וְלֹא־תִשְׁבְּעֶוּ
בְּשֵׁםִי לְשָׁكֵר וְחַלְלָתְךָ אַתְּ־שִׁים
אֱלֹהֵיךְ אֲנִי יְהוָה: יְגַלְּא־תַעֲשֵׂק אֶת־
רַעֲךָ וְלֹא תַגְּזֹל לְאַתְּ־תָלֵין פְּעֻלָּתְךָ**

אבן עזרא

כלום (מג): יְבָרֶךְ וְלֹא תִשְׁבְּעֶוּ בשם
לשקר אחר לא תגנובו, כי החשור
בגנבה וסקdon ישבע (מו), וטעם תשבעו
להבניהם הטעבי (מו): וטעם וחלהת.
יכול לך כי חיב הולך על כס כמיוחד,
שהנהשבע לשקר מבחן השם (מה) כאשר
פיירשתיו (מג): יְגַלְּא תעשך את רעך.
בפטר (נו): וְלֹא הנזול. בגיןו בחזקה (נו):
פעלה. כמו שבירותה, בגין וסגולתו לנטיו
(ישע' ס י) (נו) ויתכן היו דרכ קצחה,
והטעם שבר פועלתו (נו), ורבים פירושו על
שכיר יומם (נו) שייאמרו לו (נו) נם תעשה
בלקר (נו) ובבקר אתך לך שבר שני
ימים (נו), והטעתיקים אמרו כי הוא שכיר
יום (נו) כי שכיר לילה לא תבא עליו
השמש (נו):

זמן סוס, לפי סנתנה פולח זמן לבעל כתם
עמור הסחל, לפיך זמן גבי סכלו כל סוס,

זהל אור

(נו) וקדס לו חמץ "גיה סכלו התו": (נו) ו"ל
לו תלין סכל פטולת סכיר: (נו) ודעתס סכלין
הגע"כ ליהן לו מיד סגנמר מליכתו, ומלהת עד בקי
הויל דכרי הגע"כ: (נו) וכמקה"ת "לון יומל
לו": (נו) ניוס הפני: (נו) וט"ז חמל הכתוב לו
תלין, מהני סמחויכ לטביס להפועל סכל מליכתו תיקף
סגנמר מליכתו זיוס קריהון וי"ג "ורביס פירזוכו
אל סכיר לילה" פ"י סמחויכ למלה להפועל תיקף
סגנמר מליכתו בלילה, ומה סכתוב ניומו תאן סכלו
(דבך' כד, טו) זה סכילד יוס, וכן פ"י הרסכ"ס ו"ל
וילם תלין סכיד לילה" ורנכח"ז כציג עליו עי"ס:
(נו) כ"ה (ספרה, ספרי תלם פסקה, רע"ט), צלן
תלין מדניר סכילד יוס, ושיין (כ"מ קו"ה ה) וסב
(מג) נסמות כ' ו': (נו) ולדעת רנכח"ז, כל הלחמורין
למעלה טויס זטחר, כי ורליים מגנלי לינס, בגנכח
כטחר, והמכחט והמסקר לטפי ציריך סיחינוכו כנ"ד,
וזכוכרים מטה טויס חמזה, ווילן מורה צעל דין
עליכם ודעחו כי נס הקוטק מן הנזול גנלי וכחזה:
(נו) סחוטף ממנו, מו פלוקם ממנו כחזה:

מנחת יהודה

טווחק זה: (נו) ועד האמת לא חשבו בשתי, הוא חשב
הסיווד, וחללה את שם ה' אלהיך, והוא האלהות שפכו
לו) שמות כ', ו': (לו) ספרה ילקוט ח"כ: לח' ספרה,
ב"מ ס"ה מ', פס"ז, מדרס לנדא: לט) לדמי' כ"ל טו:
(סוטה ל"ח א') נבי ברכה בהנחים, ושמו את שם עלי ב"ג
שמי המיותר, לכן אמר, טושם דטפה דקרו דין וחללה את שם אלהיך טוכיח שאף על הכנויים הוא מזוחר.
אכם"ש הרא"ש בס"ד דשבועות סי' כ"ד (הכו"ה) ק: (נו) והוא פועל עופר, כלומר פועלת השוכר לא תלין אתך עד
בקר, ואין حت"ו שבתת הי' הנוכה, וע"ז כתוב בעל הוכرون, ולא ידעתי למה לא פ"י רשותי לנכח, כמו שפ"י לא
תשוק, לא הנזול, לנכח, ולא תלין נסתור, וע"ז בראש"

תשקרין אנש בחבריה:
יב ו"א תשקבען בשתי
לשקר ואתחיל ית שמא
דאלהך אנא יי': יי לא
תשוק ית חברך ולא
תינס לא רבתה אנרא

ריש'

לייטנע לסקל לד): (יכ) ולא תשבעו
בשתי. ממש נגמר יהה, נפי טהור מל
לה מטה חת סס ס' הילך לטוח לו),
יכול לך כי חייל הולך על כס כמיוחד,
מכיון לכרות כל הכנויין, מיל לה מסכני
בשמי לסקל, כל כס סיט לי נג) לו):
(יג) לא תעשך. זה סכוב סכל
סכליל לה): לא תלין. לשון נקבה מוסכ
מל הפלול (נו): עד בקר. סכליל יוס
הכטוב מדבר טילוחו מסקעה חמא,
לפיקד זמן גבי סכלו כל קלילה ובמקום
החל כויה חומר ולען תבוח טליו הסמץ לט)
מדבר סכליל לילה סקלמת פועלתו מצינלה
עמור הסחל, לפיך זמן גבי סכלו כל סוס

(מג) וזה כי עוד יוקיר על סכעות סכל כהמרו ולען
חסכונו כבמי לסקל, מה' חומר ולען תצקרו כווגטיכק
מוני מי סלין לו הילו כלוס, כי סורלה מלהת סכל
הויל נסחתה קדבור, סרגנטה סהויל יוליון מפיו כויה מאקרים:
(מו) וכ"ה (ספרה) הטע נגנת סופך לנכח, סופך
לסכל, סופך להצנע לבקר, וכן פ"י רס"י זל:
(מו) כי מי סלין לו מגן הכירו כלוס ומאניעו נס הויל
עוכל, וגוי המקו"ח "לההרים המטכני" פ"י סמצעים
להניר, סכומת זול יקכל חרס הום טמנתו פליו
כלהמת, כי נס הויל מזוהר צלן להצניע סכומת
טווח: (מח) כי רק סכונם לסכל מכם הטע, הטע"י
סהנוכב והמכחט והמסקר כס ג"כ עכירות נדולות:
(מו) נסמות כ' ו': (נו) ולדעת רנכח"ז, כל הלחמורין
למעלה טויס זטחר, כי ורליים מגנלי לינס, בגנכח
כטחר, והמכחט והמסקר לטפי ציריך סיחינוכו כנ"ד,
וזכוכרים מטה טויס חמזה, ווילן מורה צעל דין
עליכם ודעחו כי נס הקוטק מן הנזול גנלי וכחזה:
(נו) סחוטף ממנו, מו פלוקם ממנו כחזה:

מקורי ריש'

ק"כ ב' ילקוט סס: לד) ספרה פס"ז: לה) ספרה, כס"ז:
לו) שמות כ', ו': (לו) ספרה ילקוט ח"כ: לח' ספרה,
ב"מ ס"ה מ', פס"ז, מדרס לנדא: לט) לדמי' כ"ל טו:
שמי המיותר, לכן אמר, טושם דטפה דקרו דין וחללה את שם אלהיך טוכיח שאף על הכנויים הוא מזוחר.
אכם"ש הרא"ש בס"ד דשבועות סי' כ"ד (הכו"ה) ק: (נו) והוא פועל עופר, כלומר פועלת השוכר לא תלין אתך עד
בקר, ואין حت"ו שבתת הי' הנוכה, וע"ז כתוב בעל הוכرون, ולא ידעתי למה לא פ"י רשותי לנכח, כמו שפ"י לא
תשוק, לא הנזול, לנכח, ולא תלין נסתור, וע"ז בראש"

אונקליס

רְאֵי רָא לֹוֶתךְ עַד צִפְרָא:
יְהִי לֹא תַּלְוֹט דְּלֹא שָׁמַע
בְּקָרְבָּם דְּלֹא חָנוּ לֹא תַּשִּׁים
תְּקָלָא וְתַדְחַל מְאַלְבָּקָה
אֲנָא יְהִי: טֹהָר לֹא תַעֲבְּרוּ
שְׁקָר בְּרִין לֹא תַסְבֵּב אֲפִי
מְסֻכָּנָה וְלֹא תַהֲדַר אֲפִי
רְבָא בְּקֹישַׁטָּא תְּדִינֵיכָה
לְחֶבְרָה: טֹהָר לֹא תִּבְיַל
קוֹרְצִין בְּעַטְקָה לֹא תַקְוִם
עַל דְּמָא דְחֶבְרָה אֲנָא יְהִי

ב' ט' ט'

ונוכך לבקש מעתה לך (ט) : (יד) לא תקלל
חרש . אין לי הלו חרס , מנין לרבות כל
חדס טא) , פיל בעמך לא טהור פב) , חי'כ נמה
נומל חרס , מה חרס מיוחד זקוּח כחיש , חי'ק
כל זקוּח כחיש לא כמה קהייט כחיש נג) טג) :
ולפניעור לא תתן סבשל . לפני כסומה נזכר

לע' תמן טלה שאליה הוגנכת לו פר), אל מצליח מכל דבר וקח לך חמלר, ומה מוקף עליו (ו) וכונכלה כי מה פה): ויראת מאמין. לפי סכדכט怎么说 היו מஸול לנכויות לידע הא דעטו של זה לטובה זו לרעה, יוכל להצמצם ולומר לטובה נטעותי, לפיך נחמל בו וירחת מהלך קמץ מתחזק, וכן כל דבר פמסול ללכו צל חרט השוער, וחין שאל סכויות מכילות בו, נחמל בו וירחת מהלך פו): (טו) לא תעשה עויל במשפט. מלמד קדין חמקלקל חת קדרין קורי עויל, טהור, ומיטקיין, חרס וטועב פו), שפועל קורי טועבה, שנחמל כי מוטבת הקס וגוי, כל טועבה עויל מה), והטועבה קורייך עזקן ומלס, שנחמל ולע' חביר טועבה חל ניק וסית חרס כמותו, עזקן חזקלו וגו' (ו) מט): לא תשא פני דיל. אלה מחייב עני גאות וזה, וטען זיר חייכ לפלגתו חזקנו בדין ונמלח מתפלגנס בנקיות (ג): ולא תהדר פני גדול. אלה מחייב טskill פוח זיך, בן גדוליס כוח זה, שאיך חייכנו וחלחה כבוקחו מוכס יס סכדכט נא), אך נחמל ולע' מבעל פלי גדול: בצדך המשפט עמייתך. נמסמש דבר חיל כי דין מה חייך לכף זכות (ה) נב): (טו) לא תלך רכיב. חיל חומל על

מקורי רשי

(מ) ספלה, ב"מ ק"י ב', ילקוט תר"ז: טא) ספלה, ילקות
תל"ט: טב) שמות כ"ב כ"ז: מנ) ספלה, ילקוט תל"ט:
מד) ספלה, לפ"ג, מדרש מגילס ילקוט סס: מה) ספלה:
מו) ספלה, קדושים ל"ב ב', ב"מ נ"מ ב', ילקוט סס:
מו) ספלה, ספרי דברי ספה רכ"ה ורכ"ו, לפ"ג,
מדרש מגילס, ילקוט סס: מה) דברי ס"ה ט"ז: טט) סס
ו' כ"ו: ג) ספלה, ילקוט סס: נא) ספלה, ילקוט סס:
גב) ספלה, שניות ל, ט', חנוך פ"ג מ"ו, ועיין צונת
סב"ג

שְׁבִיר אַתָּה עֲדַבְּקָר: יְדֵךְ
חַרְשׁ וְלִפְנֵי גַּזְעָר לֹא תַּהֲרֵשׁ
וַיַּרְאֶת מַאֲלֵה יְהוָה אָנָּי יְהוָה
כַּשְׁהַנִּיחַוְרִין טוֹל אַתְּעַשׂ עַוְלָה
לֹא תַּשְׁאַפְּנֵי דָל וְלֹא רָגְדֵל
גָדוֹל בְּצִדְקָה תִשְׁפַט עַמִּים
תִּלְךְ רְכִיל בְּעַמִּים לֹא רָגְדֵל

אנו עוזרא

יד ובן לא תקלל חרש. בעבור שיש לך
כח (ס). ובן לפני עור (סח): ויראת מ אלהיך.
שהוא יכול להענישך לשוטך חרש ועור (סכ):
תו לא תעשה על. על הדיונים והעדיות
ידבר (סג): פני נדול. בפטון כברזולי (סד) ..
תו רכיל. כתו רכולתך (יחוי כו יב) טבל אבקת

לא תתן טלה שחיינה בגנית לו טר), אל מהマル
וונוטלה כי מנו מה) : ויראת מאלהין. לפי סכין
זה לטענה זו לרضا, יוכל להצמת ולומר לטוב
במגיל מתחנות, וכן כל דבר כמסול ללכו צל
ניהם נו ויראות מהלך פו) : (נו) לא תשען
בדין קלי עול, ענקי, ומשוקץ, חרס וטונבר
קס וגוי כל מזקה עול טח), וטהונבר קלייש
ושיות חרס כמותו, אך חז מסקלנו וגוי, לו) מט) :
וטהונבר מייב לפלנמו הוכנו בדין ונמלח ממס
כלו מהマル משקל הו וו, כן גדולים כו זי
בדבר נא), אך נהור ולח תJKLM פלי
בדבר היל כי דין הות חמיך לכף זכות נח) נב)

אנחת יהודה

לו) עין בנתה"ש מטה שביאר בזה: (לכ) וכן כתוב הרלב"ג, המקהל את המטה אינו חייב, כי הוא בזה הדין למטטה מתחחרש, והרמ"ג כתוב אבל חטדרש בנטרא אינו כן עי"ש: (לו) פלה עוקף, הוא טלשוון ערימה ועלילה, וכן פ"י רשות (ב"ק קי"ג א') בעקבות בעילות: (לו) לכולס מצא ראייה, אבל על שנאווי לא טצא ראייה, ואפשר לומר שאינו צדיק, כי מי שיש בו ד' דברים הללו שנאווי הוא לשטים ולביריות (וכרוון): (לח) בכל מקום שיאמר דבר אחר, יש קצת דחק בראשון, כי שם נפרשו כפstones, هو ליה בכרא טיוויל.

אָבִן עֹזֶרֶא

דרכך (ש"ה ג) (ס"ג), והטעם המלשיין, כי הרוכב
שעתיק (ס"ו) יקנה טזה וימכור לזו, יהרבייל יגלה לזו מה ששטוע טזה (ס"ו):
לא העמד על דם רעך. שלא יתחבר עם
אנשי דתים (ס"ח), וידוע כי כמה נרצחו
ונחרנו בעבר המלשיניות, ודואן האזרחי
לעד (ס"ט): וטעם אני ה'. רואה מה
שאתה עושה בסתר: אין לא תשנא את
אחיך. הפק ואהבת לרעך (ע), והנה אלה
המצוות כולם נטוותה בלב (עג) ובהשטים
ישבו בארץ, כי על שנאת חنم הרבה בית
שני (עכ): הוביח תוכח. שמא תחשדו
בדבר ולא יהיה בן (עג), וזה טעם ולא תשא
עליו חטא, כי עונש יהיה לך בעברו (מל):
וקו"ף בכ"ט, וכן אין כל מיל, וכי אין כל דיליך
ירעט מג), וכן לו רגלו על לסתונו מג) נח),
וכל מל) סטובר בדמייס לנטקסט כס
羞 רוכל לסתון רוגל, ותרגומו לו מיכול
שי. יcordhi מו) נת) חכל קוללו כי
ויל בנית סטוקל דבליסס סוס הנטטה מו)
גול הסחמת ולחמה הנטטה נקלחת חכילת
סולבי רכילה לקלוז במעיליס ולרמות
לא תעמד על דם רעך. לרחות במי תתן
לו לסייע ביחס מלאו סב): אני ה'. נחמן
שא עליו חטא. לו תלכין חת פgio

יְהִלּוֹ אָרֶן

(ט) ונרס לאריות הכהנים, וגם מוב עיר הכהנים:
 (ע) כי כהן הלווי סיהרגנו: (על) פ"כ יהמל כלכלה:
 (עב) כ"ה (יומת ט ב) הכל מקדש צבי סכיו פוטקין
 נהורא ובמלות ונגנית, מפני מה חלב, מפני שריטה
 צו צנחת חנס: (עג) וכלהר תיכימנו יתולדע לך
 כלהמת: (עד) צפי' בעצרו ובסנתו חוכל להענס:

מנחת יהודה

ש�אהר שהזoir שלא יעשה עול ולא ישא פni דל, ולא
יהדר פni נדול, אין לך זדק גנול טוה, لكن דרשוהו זל
לטשפט הלב (שם: לט) טפיאגעדיי': פ) פ"י טפיאלי
אייבא בין שני שרים שייש בהם כח להונורות יחד, ורצת
השרים לנחות וברוחן: מ) אהח"ע מהגרון, גיב"ק מהחיך,
זונסח "רניל בתרמתה לאמר עלי רעה", ופ"י בתרמתה, כתו
מג) כתו רכל בכ"פ: מד) ובז"ל הגוטה "ובן": מכ) בן
אכלו קורציזהון דיהודי החריזו, ופי' ולא תיכול קורצין
אכלי בגרינץ, ונעם היינט והרומיים השתחמשו בעעל אכל
גפי' (דניאל נ' ח') כתוב הפסדר בסתור דעתה על אחד
ז) עין ברטב"ן מה שהעיר ע"ז ובירושלמי פאה פ"א
ה"א

י לא תשנוי ית אחזקה
בְּלֹבֶד אַוְכָחָא תַּוְכֵחַ יִת
חַבְרָה וְלֹא תַּקְבֵּיל עַל

דשנ"י

קס סכל מצלחי מדניש ומסכלי לeson הכרע
הולכיס בכתי רעהס לרנגל מה ירלו רע
חו מה יטמעו רע ליטפל בזוק, נקלוחיס
הולכי לכיל, הולכי רגילה האפיינס ט
בלעיז נס) ולחיש לדבלי טה מליינו לכילות
טהין כתוב בלזון קליפה, לא תלך לכיל,
הולכי לכיל נחשת וצרעל מ) נג) וטהל לeson
הרע חיין כתוב צו קליפה, מלפני כמפל
רעהו נד),eson רמייה נה),eson מדבצת
גדלות נו) לך חי היומל שהלזון טול
ומרגל, טכט' נחלפה בגימל, טכל
החוויות שמולחים ממוקס חד ממלחמות
זו בזו מה), צית בפ"ח, גימל בכט',
וכן יורגל בערך נו) רגל במלמה היומל עט
וכן רוכל הסומל ומרגל היחל כל סחולה,
הנטיס מל קס שמחול תמיד במיינות נקל
קורליין מה), כמו וחכנו קורליון
מלוך ס), וכלה בעני טה מפטטס לא
והו גמל תזוק שלכלי מקויים ומטמידס
קורליין,eson קולץ במיינו סא) און דרך כל
דבלי לכילו טה יבינו טה שום עס הלאיפה,
וחקה יכול להליאו כנון טזבע בנאל ומייס
לעטס טכל ונארמן להפלע: (ז) ולא יהל
גדול כו מהוד (ט"ב יט נג) ופי' לט"י 'ן נדול
געודל: (סב) והו גת"ז למוכר השטורה:
(סז) הסטורה: (סז) ומשתתף הלאון כזה עס הלאיפה,
לפי טהמאנין קולץ בכית חכינו, ומה טעם בכיתו
הויל ומספר למבדיו: (סח) טה יעדן עטס ומשה
ויחבר פמס: (טט) טטפל לעטומן פל דוד (ט"ה כב

תקורי רשי

קכ"ז ב', סמכ' ל"ב מ', פמ"ז, ילקוט חרוי"ט:גנ) ירמיך
ו' כ"מ:גנ) מס' ק"מ ס':גה) טס ק"כ, ג':נו) טס י"כ
ד':גנ) ס"ב י"ט, כ"ט:גה) מס' ט"ז ג':גט) דנימל'ג'
ס':ס) נרכות נ"ק מ':סא) מגלי ו' י"ג : סב) סמלוך
בומ"ף טהלהון, זשרה"ע טהשניים: מכ) ובוכור לאברהם
במרמה וכתרטית ובן (שוט' ט' ל"א) אל אבימלך בתרמה
ח"א:מו) זהרש"ט יפרש שהוא מלשון הכרזה, ובן בדניא
לא תכרי רכילות, ובן קרא בגנון (ישע' נ"ח א') תיוב"ע
להורות על חיוק הרכילות עין עורך השלם, והראב"ע
כאילו אוכל בשרו: מז) הפי' טן הלעתה. נתינה טאבל: ט

אונקלוס

דִּילְיָה חֹבָא : יְה לֹא
תָּקוּם וְלֹא תַּטֵּר דְּכָבוֹ
לְכָנֵי עַמֶּךָ וְתַּרְחַמֵּיהָ
לְחַבְדָּךְ פָּוֹתָה אֲנָא יְיָ ;
יְסִית קִימֵּי פְּטָרוֹן בְּעִירָךְ
לֹא תַּרְפִּיב עִירּוּבָיו
תַּקְלֹד לֹא תַּזְרֻע עִירּוּבָיו
וְכֹשֶׁ עִירּוּבָיו שְׁעַטְנוֹא

ד' ט' ט'

ברביס מט) סג) : (ימ) לא תקם.حمل לו כסחילני
מגלה חמל לו לחו, למחל חמל לו כסחילני קלדומך
חמל לו חייני מסחילד כדרך טלח כסחילטני ז'
כיה נקיימה, וחיוו כיה נטילה, חיל כסחילני
קלדומך חמל לו לחו, למחל חמל לו כסחילני
מגלה, חמל לו מה לך וחייני כמותך טלח כסחילטני
ז' כיה נטילה פגוטה ההייב כלבו חף על פי שלינו
נוקט ד) סר) : ואהבת לרעך כמוך. חמל ר'
עקיינוח ז' כלל נדול כתורה דה) סה) : (יט) את
חקותי תשמרו. ויהלו כן כמותך לך תלכית
כלחיס וגוי נג') חקיס חלו גוזות מלך שׁין
חמל, לפי סנהמל לך תלכש טנטנו ימל

יְהוָה אֱלֹהִים

(עכ) פין (ספלג, יומת כנ' ה) וכפי רס"י ז"ל :
 (עו) כט"ב ג' ל' כתוב "הנו להנבר" וז"ל "הנו
 להנבר" כלל למד, וכמו כן כהן היה ז'ל והחמת
 דעך . (עו) וכל למד במקום מה , כמו הנו
 להנבר , במקום מה להנבר , וכן פ"י רס"י וכרד"ק
 כל המפרטים בס , ופי' חלה נב ותחפוץ לרעך ,
 וכן שלחן הוכב ותחפוץ לעלמן : (טח) מה שנראה
 הרחzon שני מיינ' כהמות , וטאני שני מיינ'
 מ"מל ופאתיס . (טל) טפס קמלה לה פירט :
מקורי רישי

מקורי רישי

על עין יעקב שנרפסו בראשון גם בשני השאלות קרדוטן, וזה לא נcum שנירפס ואת בתי נכונה, אכן רוז'ל העמידונו ווב יותר מן הקרים, וההפסד בשימוש הטגל הוא נמייש ("ב' ב') ואף אבא שאול לא אמר אלא במלואوطסן וקרים השайл לשפטו קרדוטן, לפי ששפטו; כבר טגע מלחשאיו: שחת הטגל, ושפטו גם הוא לא היה סטאנן לו קרדוטן, לא הקרים דוחטר פסידיה, לנע מעשה ראנז'הא נקיסיה, להשайл לשפטו טגלו, לפי ששפטו כבר טגע טגען, דבר נרע דוחתר פסידיה ואני לא אהו על דבר החשוב געה במדת גירושה דוקא, לא במדת טחוכה אף כי במדת גנטירה יתכן אטילו במתחסד עם חבידו לשלם לו טוגה תעשה וצריך להשטר טגנו ולהטיסר תתרעופות טלבוי מכל זה תעבד (שבת ל"א א') ועיין חוט' יכחות ק"ט, ב' ד"ח זאת בלעם (בגד' כ"ב כ"ז) ורבעת, ונקרא תשפישם: נ) וע"ז כתוב הרמב"ן ולא הזכיר רבוחינו **שיheit התעם**

אנו עוזר

יח לא חקם ולא תԹר. מפורש ברבו
חויל (עפ) : ואהבת לרעך . על דעת רבים
שהלטיד נספּ , כלמיד לאבנור (шиб ג ל) (טו)
ועל דעתך שהוֹא כמשמעותו שיאחכ ה טוב
לחבירו כמו לנפשו (עז) [ז] : וטעם אני ה'.
כי אני אלה אחד ברأتي אתכם , וטעם
להזכיר אחר אלה המצוות בהמתך לא תרבייע
כלאים , להזהיר אחר היוחך קדוש , שלא
תעשה חטם לבן אדם כסוך , נס לא תעשה
לבהתה לשנות מעשה השם (עה) על בן כתוב
את חקתי תשמרו לשמור כל מין שלא
יתערב מין עם מין (עת) : יט כלאים . שני
מיןיהם (פ) ועוד אפרש טלית כלאים (פע) [ח]
טעס לדבל ג) סה*: ובנד כלאים . למא

קרני אור

מלבד בಗבהת ממון : [ז] מס חזימר ו勰נתה מה רען כיכ
חציזע טימפנכו כמוכו וככטטו , ווס לינו מטיג כלהודס
מעולס . הכל ו勰נתה לרען מצממו תפוס פליו סלה
לכזר ונכרע לו כמוני כלהול ירע לנ' מס מאיליס ומרייעיס
לו , וכן נמלר למיטה נגר , למ' חוננו וגוי , ו勰נתה לו
כמוני , תפוס פליו ולמ' תוכנו בלכרים כמציגים נאזו ,
כמו זלחט מקפייל על כוונך (כל"ז) : [ח] קרוב מלזון

טנחת יהודה

ח"א, שלא תחא ברוכל הוה מטעין דבריו של זה לזה, ושל זה זה לזו : מט) וב"ה (פפרא) יכול אפילו אתה מוביחו ופנוי טשתנות ח"ל ולא תשא עליו חטא : ג) הנירסא המאשורת במשל חנקייה הוא שהראשון שאל מנג' השני שאל קרדום, ובמשל הגנאייה הדבר הטיך שהראשון שאל קרדום והשני שאל מנג' , ולא בגיןסת אותן הספרים שהזוכיר גם לא הבדילו כלל במשל חנקייה וחנאייה רק שוח נקם על זא ; במשל המנג' והקדודם, וזה שידענו כי המנג' ר' פפי פן ההטיף שבשימוש הקדודם אשר על בן אוזיל (ב"ב הזайлונגטיש אנדריהו חוטר פסידיהו, לבן כשראובן מונע ב טנלו הוא זודאי מחתת נקמתה, שהרי אין מחת הקדודם אילו היה רוצחה בו, ולא מעס טמנו ב"א המנג' דנטיש פסידיאו ואילו היה דבר בהיין, רצגבי, אילו היה ראוובן טמאן קדודומו אין זה נקמתה, שבדין יאמר לו ראוובן אתה חמת דנטיש פסידיה, והכלל כי לא יקרא נקימת ב"א תשומות החותה, ואולם בנטייה הפטו סדר חטשל, להורות כי תחת רעה, מ"ט באטירה קלה אין כמותך הוא עובר ללא וכל (רוו"ה) : ג) טכאנ אמר הלל חזקן דעתך סאני לחברך רעתה : נג) הטי' פן הרבייה לרד"ק הוא מתרגום ותרכז הבהחות בלשון רביעיה לפי שם טשטושים על ארבע רוח

**שְׁעִטָּנוֹ לֹא יַעֲלֶה עַלְיָה: כ וְאִישׁ כִּי
דִּשְׁבֵּב אֶת-אִשָּׁה שְׁכַבְתִּזְרֻעַ וְהַוָּא
שְׁפָחָה נְחַרְפָּת לְאִישׁ וְהַפְּנִיה לֹא**

אנו עוזרא

ישנם השדה והבנד להיות לזכרון (פנ) כי יש מצוות רבות לזכור כחג הפסכות (פנ) יסוכות (פל) וציצית (פא) ושופר (פו) ומזוזה (פו) יתפליין (פמ) [ט] וטה ארמו לך סוד, דע כי השלם שלם מאד (פט) על בן כתוב באברהם וישטור משטרתי מצוטתי חוקתי ותורתי (ברא' כו ח) (ג): שעתנו. המעניינים אמרו שהוא שלישי טלית (ג) [י] או טחותשת (ג) וטהisha טורב (ג), והוא שם לבדו במקרא (ג): כי זה היא שפהה. אמרו המכחישים (ג) כי איןנה יהודית (ג) רשות וכי ימכור איש את בתו לאמה

קרני אור

בולם, מזרוני מזכה כלמים (כמל' יט כט) לפי שמקבר טני
יברים לם ימכו נסיות מהוברים, בכל למד מעכן לה
חמייו, וטני בס ככלומיים בעל קרמן, וסמליכיב מין שלם
נימינו גרים ספוד לב' חמוייס, כי כל מחד מס מונע
משכב למת מכירנו מקיוס חמין: [ט] וכן ייחר (ימא)
עורל שער בקמיסי) ויט מכמאות בסס נוכר למנות בסס
שעיקרים, כמו סבבת, זכר למסה לרוחית, ושביתת
בעד זכר ליגילת מילאים, בסס פסם וטלות ומרופים,
סוכות ומזוזס, ותפליין ביד ונראה, וסיגית וכו',
גט פלהור וסמתן לוכרון, וככס גיד בסאס, בסומ להסול
יהליכילס נוכר (פי' נוכר סנווגות עשה ס' עס הניינו
עקב סקילו מין כמלחן בזיך שאר כה בס) :
[ט] סוט טוויי ונוי, וכל להל מסה להסור משום כלמים,
וועט לסן שעינות, מרגוס חלקת גומריו (כינ' טז כז)
ועינות גומרים, וכוש טורפים גמר ופשטיס וט עס וט,

בברטיו: (טז) וכות סת"ז לנגד מסורכ כהריינט מלמר
ס רוז'ל (ספלט, כרויות יה ט) ולג יוקעל ח"ז להו"ל
וכין לר' יסמעלן, וכין נל"ע נספחה כגענית
יה ספחה וסנייה נת חולין, וכן יהמל סח' זל'

מנחת יהודה

ההטפס נעלם ושייחו יצה"ר ואומות העולם משביבים עליהם
ולא בלבישת שעתנו, לא בכלאי הכרם והכהמה : כד) פ"י
אשרן שהודק ונופע יעדין לא נטווה : נס) הוא צטר טרוּפָי
לרבנות הלבידין, פ"י מניין לרבותם לכל התייראנו) הפי'
של שעיוות צואrhoוי, פ"י שייחו חלוקין יחד בסטרק ושייחא
ל שני פנים, או בארכינה, או חכיפה במחט : ט) פ"י
ויה, עיין רשי' (גיטין ט א') ד"ה דבר הנמלל: גמ) וועבען:
ז) רשי' ז"ל שם "כמו נזיתא דשיכרא (ב"ק ל"ה א),
חא", והנה רשי' ז"ל הביא ראייה על גז סני טו"ק,
ן נזיתא דשיכרא, הוא מה שאמרו שם "ופתקיה לנזיתא
והשבר בהוכו", ולבוארה מהשנוי עניינים שהביא רשי' ז"ל
מן היל' שבטו"ק על הנח שבכתוב, ולא מהן' ב"ק על
תי והתבוננתי, שרשי' ז"ל הימיב לבאר בזה טלית נח,
הוא כמו דביקת הנרעין שבשותפין, וראייה לראיינו מן
השלט שרש במש) יוכל להיות שע"י הקטיטה והכווית
עה"ט נבל חכל, לשון כמישה פליישטר"א (פרט-
יו מהברת צמר ופשטים", וטפ"ז זה הצטר שמעטת
את

ו^פקְטִיס יָחִיו ס^ו), יָכֹל נָא יַלְבֵּשׂ גִּיזָּה לְמַלְאָךְ וְחַנִּילִי פְּצָמָן ס^ה), תְּלִל בְּגָד , מְכִין לְלִבּוֹם הַלְּבָדִים נֶה), תְּלִל שְׁעָטָנוֹ דְּבָר שְׁקוֹה צוּטָּה וְכוֹן ס^ו) תְּוֹוי וְכוֹן ס^ו) ס^ו), וְחַומָּל חַי כֹּו לְסֻזָּן דְּבָר הַגְּמַלְלָה וְטוֹזֵל זֶה עַס זֶה לְמַבְלוֹ ט^ו מִשְׁמִיר בְּלָעָה ס^ה), כָּמוֹ מְזִין לְנַחֲזִי דְּחִיתָּה בְּהַזְּנוֹ ס^ו) ס^ו) שְׁהַנוּ מְפָרָסִין לְסֻזָּן כְּמַס ס^ו פְּלִישְׁטָלִיחָה ס^ה) וְלְסֻזָּן שְׁעָטָנוֹ פִּילָּק מְנַחָּס מְחַכְּלָת לְמַל וְפְקִיטִיס ס^ג) : (ג) נְחַרְפָּת וְהַנְּבוֹן עַל דָּרָךְ הַפְּשָׁת שְׁהִיא הַנּוֹכְרָת בְּ

זהל אור

(פב) טהין לטכנות מעשה הגס בכרוך: (פג) סכתוב צו,
למען חזקיהו היה יוס למתן ממל"ת (דברי' טז נ):
(פל) סכתוב צו, למען ידעו דורותיכם (למעט כנ"מ),
ושפי' ה' ז"ל טס, והנה גט זה התועד וכל לויית מילרים:
(פה) הליית על גנד הנדרס להזכירו המאות בכל מות
כמ"ש, ורלהיטס וכרכתס (כמל' עז לט): (פו) סכתוב צו,
ותקעתס בחזונותיך ומיו לאס לוכロン (סס יי') לו זכרון
תירומת (ויקריה כנ"ל): (פו) שנלעווינו, וכחנחתס פל
מצוות ביתך ובצעריך (דברי' ו ט) זוכו ג"ב לוכロン
בצעריך ובכונך: (עה) סכתוב צו, ולזכרון בון ענייך
(סמות יג ט): (פס) והקלס זהה חיינו לריך קיטטה סום
דנבר לזכרון כי כו"ה דבוק כהסיות: (ג) וקיים כל המאות
אלעדתו קודם זניתה התרורה: (ה) פ"י שוע טווי ונוז:
(גכ) וצמתק"מ "וכיון מחומרת": (גנ) פ"י שמלה סטנו

מקורי רשי

ילקוט תרי"ג : סו) לנלי"ס כ"ב י"ל : טו*) ספלט, כלוחים פ"ט מ"ח, מלה ס"מ מ', ילקוט תרי"ד : סו) מוא"ק י"ב
בלא טויה וארינה, ועושין טמנו בגדים שונים, ותפ"י פן כ-
טן שטח חלק, ועל חלקת צואריו (ברא' כ"ז, ט"ז) ח"א,
טווי יחד, והפ"י פן נוז, אדרון וסבוך, ורבינו הואי פ"י, נח
שהחותין שורר פ"י מלילה, שפולל באצבעותיו כשהוא ס-
נס) והוא בן' (טוא"ק י"ב ב') ושם "חזי לנזוי דאית בהו" ו-
לנזוי, נרענן דאית בהו בשומשטיין, רחו למיינדר כהו ס"י
צבטוא"ק הביא ראייה טן ג' ב"ק, ושם בגב"ק הראייה שהביא
רשתי שיכרא ואיתSSI" ופי" רשותי ז"ל שם "דchap בטוי הכללי"
לראייה. על נח, אין להם שום שייבות טאהר על החני; לא
הנטרא שבטוא"ק, כי הם עניינים שונים, אך אחר העיון ראו
שפ"י שורר ורבוק, ומצא ראייה לפ"י פן הנטרא שבטוא"ק,
דביבות הכספי להכלי: ס) שפי" קטיטה וכוונתה עיין (ערוך
בראה כאילו הוא גכתש: סל) וכן פ"י רשותי (שמות י"ח י"
וזעלקט): סל) כן פ"י סנהב (מחברת טנחים) ענייט יורה ע-

בְּקָרֶת קָדְחָה לֹא יִמְתַּנוּ בְּיִלְלָה נִפְלַתְה אֹחֵשָׁה לֹא נִפְנִילָה
מִרְוַתָּא לֹא אֲתִיהִבָּה
לְה בְּשָׁטָר בְּקָרֶת אֶתְהָיָה
בָּה לֹא יִמְתַּנוּ אֲרִי לֹא

לאיש. מיעוטם ומיעומם ליחס סג'), וחיני
יודע לו דמיון במקלו, ובשפעה כנונית
שמליה שפה וחליש בנו חולין כמלורמת
לעבך עכבי סל) סח), שמולל בספקה
הכלוג מלכט סה): והפדרה לא נפדרה.
פדרה וחינה פדרה וסמס פדרון בכטף סט):
או חפשה. בסטר טו) ע): בקדחת
תהייה. כי לוקה ולוח הווע א) יס על
בית דין לזכור حت סדרן שלוח למיניכם
מייטה טו), כי לחפשה, וחילן קדושים קידושין
גמולין סה), ולבוטינו למלה מכחן עבר) סמי
שכחן במלכות יכה בקליחה, טהירין
המלךן קולין על הлокע עג), אם לא
טעןול לנטקות וגוי וכפלוח כי حت מכופך
ונוי עדר): כי לא חפשה. לפיך דין
כרי בקרותיך טעמו השפחות היירות (קז)

יהל אור

מפורשת נפ' כ"ג "וכמותה קיס מהריו שחליה שפהה
והיליה חמה וגוויל ממת" : (ז) ופס נג' נתבגרל מספט
הנש עלייה : (ה) ובמקה"מ "סיקנה מותה מדוניה" :
(ט) פ"י עד שתהיה מחולמת חייננה הפשית :
(ק) פ"י מיעודה ומיזהדות להויס : (קח) מוקול מנגנון
הפעלה : (קב) כי ראוי לקיות פה חפשה נק"ח וכשה
שORK במקומו : (קג) כמו בגדי ז' קופס (יחז'ו'
כח) ע"מ פעל הפה"ח כהולם, וגוויל סס דכל צל
דרור וחריות" כח"ג "חרותה" : (קד) ובמקה"מ
"קלווב" ואס נתן לה גט שהרו פלה מותה מחיות
שפחה ; והיהם חסתו והנש עלייה היין מיתה וככטו ב
יררכס כי נג' חופה : (קה) ובמקה"מ "שחליה שפהה
והיליה הפשית" : (קו) וכן יהמר כח' זיל נפי' סס,
וכ hollow סבוח מגורת נקורת תבה, נג' דכל נכוונה :
(קז) וכן פ"י הם' זיל סס מגורת יקל שפחות כיירות
כמשמעות לבנות יעשה לך, ומי'כ סייח חי' גמוליך, ועוד
צטמך לעס נכיי, סIALIZED וכתמכרתט סס למייכיך
זל פוג' צפומתך (מ"ב ר טו) חיין לפחתך כל בכית
כתיימה מסרלון"ע שנתקה מלבני קקרים ומפלוטיסיס
חמת עכ"ל :

מקורי רשי

ב' : סח) ספלה, כליות י"ח ח', גיטין מ"ג ב', ילקוט
תפלת ז'ו : סט) ספלה, גיטין ל"ט ב', ילקוט סס ;
ע) ספלה, גיטין סס : עא) ספלה, כליות י"ח ח',
ילקוט סס : עב) מכות כ"ב ב', כליות סס, ילקוט סס ;
עג) מכות סס, כליות סס, צ"ק ל"ב ב' : עד) דניריס-
טדור להלן בשטר, אף כאן בשטר : כז) כת"א ויו"ע :
ס, ועיין רchap"ז :

אַפְּיָלוֹ

בן עזר

(שטוֹה בָּא ז) וְהִיא יִשְׂרָאֵלִית (גַּו), וְהַטּוּם
שְׁחוֹא יַעֲדָה שִׁיקְהָנָה אֲדוֹנוֹתָה (גַּח) או
בָּנוֹ, וְאַיִלָּנָה טָאוֹרֶתֶת, זוֹה טָעַט בַּי לָא
חַפְשָׁה, אַיִלָּנָה חַפְשִׁית עַד שְׁתַּהְיָה טָאוֹרֶתֶת
כַּמְשֻׁפֶּט הַבְּנוֹת (גַּט) [יא]: וְסִלְתָּה נַחֲרָפָת.
עַל דָּעַת רַבִּים יַעֲזָה (ק) וּלְפִי דָעַתִּי
שְׁהַטְלָה מִנוֹרָת חַרְפָּה בְּעַבּוֹר הַיוֹתָה שְׁפָחָה
וְהִיא בַּתּוֹלָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרָיו וְאַיִלָּנָה טָאוֹרֶתֶת:
וְרַפְדָּה. שְׁמַם הַפְּעָל טַהֲבִין שְׁלָא נִקְרָא שְׁמַם
פּוּעָלוֹ טַהֲבָד תְּנוּסָף (קַמ) וְהַטּוּם שְׁלָא
פְּדָאָה אָבִיה או אַחֲרָה טַמְשָׁפְחָתָה קָדָם הַיוֹתָה
בּוֹנְגָת: או חַפְשָׁה. הַשּׁוֹרֵק טְקוּם קְטַז
חַטָּף (קַג), בַּי אַחֲרָה חֹופְשׁ (קַג) וְהַטּוּם
שְׁהִיָּה הַמְנָהן לְבַתוּב לְהַנְּטָה חֹופְשׁ אֶם טְכָרָה
הַאֲבָרָב עַד יָמָן קָצּוֹן (קַג), וְהַמְעַתִּיקִים אַמְרוּ
שְׁחַצְיָה חַפְשִׁית יְחַצְיָה אַמְתָה (קַג) וְהַוָּא
הַאֲמָת: בְּקָרָת תְּהִיָּה. יִש אָמְרוּ שְׁפִירּוּשׁ
כְּטוֹ סְלִנְשׁ, וְאָמְרוּ בַּי כָּן בְּנוֹת סְלִבְרִים
בְּיִקְרּוֹתִיךְ (תְּהִיָּה טָהָרָה י) וְלֹא סִירְשׁוּ נְכוֹן (קוֹ)

קדרני אור

ונזודים חפס לנדייס, טוווי סטוריין גמר ופסטיס וטווין
הומו כלהפַּד, הוא טווין גמר לנדו ופסטיס לנדו, ומוליס
ווזוילין דני ספוטיס, וכן ג'רניגט כלמר פס הפלשיס,
הוא חלירס נמאנט, ומן כתולא ליטו למסור חלה ערד
סיסיו סלשתן כלמד סוב טוווי וכן (ז' מלך) ומלת שעתנו
לייך סימן מגירות ופנינה נגד גמל ולטהיס מכרבב גזינן,
ורמיי לדורותך שענטנן וכוח מין סס עזוי נמאריס (מוני)
מלמל ופסטיס זענוליס ימד) ובזיסיטום פלמוניים
ינתן טעס לוכ לפי שעתנו כי נבוס ככניות ע"כ חס/or
לוריס, ועין (מורק פ' ל' ח"ג) וככלהות ד' קריי ה/or
בערש ס', טעת שעתנו; [יא] וכן פ' סד"ל, וכחוב,
ולדעתי ולודעת רלהב"ע יסלהית סימן ולח כגעניהם, ולודעת
חו"ל, מה סכנתית הם נתמכו קדושים קדושים הכל
בת יסרגל, וטעס סמואה שלם יחסכ בחדון לאחתם
כח כצפח וגס למאכ, מהו יסרגינה ויקמנח
כמשפט שכנות, הוא מס'ה ספקר לו ולחקרים בשוח
עכ"ל, וכנהה ברדי"ה ימלן בפי' בס, וכציג על כמ' ו"ל
בס, וכחוב שלין הדבר כן, שרי בכחוב הווער עלייכ
כיז לא נמל בכחוב שתקלה בכחוט בענליה ספמה רק
לענדים ולצקמות (דברי' כמ' סמ') וחל מתען עלי מפסק
(סת ס' ב') כי כוח נהור עד כספות וככגעס,
שלקס קדעת

מנחת יהודה

את הצען, וכן זה נוץ של פשtan שהוא נץ מן הארץ": סג) וכן פ"י מנהם (מחברת מנהם) נהרפת מזונתנו ומוערת לבעל: סד) אם אדוניו יתן לו אישת (רשב"ס): סה) והוא דעת עצמו, כי ליהא לא בספרה ולא בכיריות י"א א', ועינן (ניתין ט"ג ב), בראש"י ד"ה "ואם לחשך אדם": סו) רוי' למודה בני"ש, נאמר כאן או חופשה לא נתן לה, ונאפשר לתלן יכתב לה (דברי', כ"ד א') מה לה חובה כתה) וכן פ"י הרשב"

אונקלוס

אתחרות: כי ויתרי ית אשטיה. קדם יי' לתרע משפטן זטנא דברא לאשטי: נבון בפער עליוה כהנא בדברא דאשטי קדם יי' על חובתה ר' חי ווישתביביק ליה

רש"

חיב טלה מימה, שלין קדוטה קדוטין, ונעלם היוד בעבור האות הטשרה בחירק (קמ) כל חס חוףטה טע), קדוטה קדוטין והיה בחירק בעבור התהבותות שני שווין נעים (קט), האחד תחת האות הטשרה (קי) ומיצ מימה עה): (ככ) ונסלה לו והשני תחת האות הראשון של השרש טחטהו אשר חטא. לרבות חטט חטט בלשון נקבות (קמ) ואין בה בלשון להזכיר כבה (קינ), וכן פשוט בל הלשון ואין טלה זרה חזק מסלת (קינ') ורבים מישני אדרת עפר יקיצו (דניאל יב ב) על קריאת בן נטלי (קינ) [יב] ויש אופרים בקורס טנור לא יברך הכהן (לטעה יג לו) והטעם שייחס הרבר (קיד) [ינ] והטעתייקים אמרו כי יש עליו מלכות (קטו) ברצווע של בקר (קטו) [יד] וזה אמרת טדרוי קבלה והמליה בדים אסכמה (קיו) וטעם להזכיר זאת הפרשה, כי הוא עושק אדי השפה (קיהם) ע"ב יביא איל אשם (קיט), ועוד על דרך דרש שזאת השכיבה כטו כלאים חפשי עם שפה (קכ) [טו]: בב ונשלח לו. אפרשנו עוזר (קכל), וטעם להזכיר ערלה הפרוי בעבור שהזכיר ורעד השדה, ורעד האשא שהוא הארץ (קכ) הזיכר. נס הנטווע, וידוע כי הפרוי הבא עד שלוש שנים אין בו תועלת וטוויך (קג) כאשר יוזק לנוף כל דג שאין לו סנפיר וקשה (קכל) ויזוק לנפש החכמה בשאר

קרני אור

שלק עמלס פן גנות מלכים: (קח) וכן כתוב רוד"ק [יב] פין מנחת טי (חט' מ"ז) מט סכמיהין ע"ז: גמלל דף ק"ה טל קריית נ"ג הני"ת חמיר וכיז"ד נהה ובקוף דנזה: (קט) גמלת זיקרונית: (קז) חחת נ"ת גמאלת: (קיהם) תהה סי"ד טלהר הני"ת גלזון נקכות "יקרות": (קינ') גמי סוחיס נעים רזופיס בז'קרוּפִּיה: (קינ') וכד"ק "הו"ן מללה הרכמת": (קינ') וכן כתוב כת' ז"ל (נקות מוות וי"ז) כי יט מהלוקת בין בין הפלר ובין בין כספם מעתעו, עכ"ל, מכון ממה ססנתמי ניכל מוש כסיס לנו מי לכתען וללא מודעטו טוויהם זלה: [טו] וכן כתוב סרדי"ח לוי סוכר למעלה כסמאנט למ תרניטם כלמים, וכור אכלר יטיס גס לגדי חוץ כלמים כמו נקמות, וכון געה, וכט' מהוינו לטון הקדש כתוב סי"ד דנזה מלה ולין לה טנית, ורוד"ק כתוב גמלל דף מט סכמלו מלה מלה יטכט לת פט נסיתם סמלה נטפת נלמי: טnis לגוע פיו"ד, ורכיס פיטשני, וכן טירשיה לאפר הורשתנו (ה"ב כ יט): (קיד) וכות' לטון חפסוד ודריטה, וכן פ"י רס"י, וכרכטנ"ס, וכן פטרונו דונס ומיחס: (קטו) ז"ל, "עליכ מלכות", וכן הו"ל (ספרה כריתות יט ה), כי כמלך לה ולמה לו, לפי סהמרא הריה, ולא מהר יכו, מאטע ביה נוקה וללא סוה: (קטו) כ"ה צרכ"ח כסגנון לרבי ספדייה, כי הזכיר הכתוב מלכות כלזון נחרת, ט"ט שאמלקות כריזעה טל נקר, וכ"כ ר"ט ז' מלך כסס רס"ג וכן פ"י הרדי"ה: (קיו) נימול מלחת הסמכת, והוא סמכת דנרי רז"ל להכחות לריה ולוילר: (קיהם) מי צאכט מטה עטקה הלוינו קפפה: (קיט) כמו קטעק ממון: (קכ) ולפייך סמך זלה הטרטה כלמים: (קכל) כנמאנר יד יט, זבז פ"י כי מלחת סלה נס הדריכות לה, וכן ונשלח לו: (קכט) וכמקה"ט, כורע הדרן: (קג) והוא מזוק מהוד לנוף מפני זיה כו' ליחות מושפע מכל ייקת הדרן, וע"ל ספרי כלו עפרי מימי, תנכר עליון כליקס מלל, ותויק הולכל: (קכל) סכליה גונרת עליון ניוטה לתים טהור זוכן נרט

מקורי רש"

כ"ט, י"ט: עה) ספ"ל, מכות כ"ג ט': ספ) אפילו בכיס גששית בת חורין, וקדושה קדושים. וזראה

מנחת יהודת

וכמעמייקס (רכ"ה):

ויקרא יט קדושים

אֲשֶׁר חִטְאָה: פ' שלישי נג וּכְרִתַּת בָּאוֹ
אַל-הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כֹּל-עֵץ מִאַלְלָה
וּעֲרָלָתֶם עַרְלָתוֹ אֶת-פָּרוֹן פְּשָׁלַש
שְׁנִים יְהִיָּה לְכֶם עַרְלִים לֹא יָאֵל:
כְּדֹבְרַשׁ וּבְשָׁנָה הַרְבִּיעָה יְהִיָּה כֹּל-פָּרוֹן
קָדְשָׁ הַלּוּזִים לִיהוֹה: כְּה וּבְשָׁנָה
הַחִמְישָׁת תָּאָכְלוּ אֶת-פָּרוֹן

ג

כזונג ע) עד): (כג) וערלתם ערלו. ורממתם הריםתו, יכה גמואס ונסתט מליכנות ממכו טה): שלש שנים יהיה לכם ערלים. מהימתי מונכה לו מצעת נטיעתו עז), יכול חס פלנינו לוחך פלאן שנים יכה מוטל, פיל ישנה בלויתו יכה עג) עד): (כד) יהיה כל פריון קדש. כמעצל סני עט), סכטוב צו וכל מעצל אחלץ וגוי, זאת לchromת ירושלים הלא כפליון אף זה כן לנטב ונטל נטמים פא): (כג) להוספה

יְהוָה אֹור

(קכח) כי ידוע סלנוון יתרהך לו מזג ממין המזון :
(קכו) וקלחו ערנבו שכוה מותר לין כו תועלת וכל דבר
כיתר וככגד ברמווי להשליכו ולחשירו יקלש ערלה :
(קכו) כי ממלת זערלהט מסמע קאה פועל יוזה,
ויפרס טיקיה נחנא בעייניכס ולה עיי פועל :
(קכח) נטע התרנומיס הווית וחרחוקון רחכא ויוכען
תרגנוס תלת צנין יקי לבון ריבך סריך
לאבדא, ז' לבון סתיימה זטימעה וכרכקה : (קכת) הוּא
פי' למלה זערלהט ערלהטו מה פליו : (קל) וכן פי'
סנדיין לה נטעו כרמיס וצץ פלי, וכן מוכראטס לאכוד מכל
ול ובסימן סנויך במקולוקת (קדוטין לט ח) וכן סנקים
וועס, עוז טני חומר, כי לה מסטס הפורת על' כסיך כמנט
ילבקל להס כנבר טנרט עליו עת ערלהטו ומס לה, וף כי
כטאנס קרביינית, גס סרומבֶן סמכיס עס סרמגען, וטמל
לב סלימות, מזיך מהו וליינו טוב לheckeln כרג זמאין לו
לגוּן : (זין) פיין יכל מוו, וכנה דעתן קוֹל נס סמיין

20

עו) סלול, כלימוד ט' ה', י"ה ה', כ"ס ל', כס"ז:
 עז) עיין ספרים ע"ח) סלול, מסמוכ כ"ב נ', קוזין
 נ"ז ב', ב"ק ק"ה ה', כס"ז: עט) עיין קוזין נ"ד ב':
 פ) למוט כ"ז ל: פא) עיין ברכות ל"ס מ', ילקוט כלוז ל'
 מטו שאמר מתח הסטודר (ש"ה ז' י"ג) ולכך אמר שלש שניות
 או פרח, ולא מתחו סטודר (רכב"ג): עכ) שהפירות של ערלה
 אסוריין

אנו עוזרא

כל עופ דורות והבהמות הטטאות (קלח) [טו]
והטשכילד יבין: בְּגַ וָטָעַם וְעֶרְלָהַם עַרְלָתָו. שאותו
הפרוי הוא חשוב בערלה שהיא טוקת ולא תועיל.
בערלת שפה ואוזן וערלתبشر (קלו), וטעם
וערלתם שייהי נחשב בעינויים בדבר ערלה (קלז),
נム יפה הוא טטורנס בארכאית (קלח) : יִהְיָה
לכם ערלים. פירוש וערלתם (קלט) : כֵּד קְדֻשָּׁ
הלוילים. להלל השם והבהן יאלנו (קל) [יז]:
בה וטעם להוסיף לכם תבונתו. דבק עם
קדס לך' פ), מה מעטך צני חיינו נקהל כ
ודבך זה קלוליס לך' כו' טנוצחו סס
קרני אור
[טו] ווינס"ו כציג עליו נוכ וכתוב ולא משען לדמי
סלהנ"ע סלמי כי ספלי סכל געל סלאט צnis מין בו
תועלת ומijk, ומש לדבריו, למה לול תנכש במלותן טנטעו
עכו"ס קודס טנהו לחרץ, זולע בנטיעת מואל ולול נטירות
כל עני עכו"ס, כמו טנאכג בכל מקום הייסור דגיט וכטמץ
ומיש טרימק מהליקן ע"כ וע"ז כתוב כחטמר, במלחת טל
כולן יט תפונכ, כי מה סלהמר מדוע לול מכוג במלותן
טנטעו טעכו"ס קודס בנהו לחרץ, ללפתה מינס יאנסובס
כלל, כי קודס יוועז ויסינס סותרו לכס מהילו כחליל
דמויים, ולדעת כל סמליטיס קראמג"ן וכראדי"ה וכעל ס'
סמיינון, וכ"ל פרלמב"ס ו"ל טעס קלייסור נקמת בע"ס,
כי ישקיתו ויגרע לו כמות הנפש, זו כמות בגוף, וככל
וית כויהו לךן, כי לול טיס לקס מה למאלו, בפרט ערלה,
ולצ' מלחה ייס, ועל מה בסקסס מפיות קו"ל, במלחת ד'
סמנלו לךן, מה סלהמר עוד, ומהווע לול תנכוג בעני ע
כמבלו לךן, מה סלהמר כי רוח כלילנות לול יונילו פרי כלל עד
לדעת קראמג"ן סלהמר כי רוח כלילנות לול יונילו פרי כלל עד
למהת קדרבל טפלי נתחמלת נטיעתו עד כאנס קליביעת קומ
התקשת וכטמץ מלהליס כנלהליס בתווך סקס רשיס גס

מנחת יהודה

ונראה שדרעתו כרבי (ניטין ל"ט ב') דכסוף נמי גוטר בח' דלא
בר"ש : ט) כל העריות לא עשה כהן את הטזיד כשונג ,
ובשפתה חרופה עשה בה את הטזיד כשונג , דגס על הטזיד
מבייא קרבן בשטחה חרופה : טו) וזכור הכתוב אטיטה
בפרי הבא בחורך שלוש שנים לאסרו בהנאה , ולא יאטר בן
בשאר אסורי הנאה , כי ביתא פרי בטהלהו יקרא פתיחה
יהיה לכם ערלייך , כיילו הפרירות סגוריות באילנות ולא חזק

אבן שערא

קדש הלוילים (קהלת), ואם הוא רחוק, וכשלם ישלם אם אין לו (שיטות כב ב) דבוק עם חמישה בקר ישלם תחת השור (שם כא לו) ורבים כתויהם (קהלת): וטעם אני ה' אלהיכם. שאופיינית ברובה כתבוואה (קהלת): בך לא תאכלו על הדם. דבוק עם הבתו של טעה, כי הזיהיר על עז נתוע שלא יאכלו מפניו עד השנה החטישית, גם בן כל בשר טהור לא יוכל עד שיורוק רטטו על פזבח השם, אם היה קרוב אל מקום הקדש והעד הנאמן דבריו שאל (קהלת) כי הארון היה עמו (קהלת), כי בן כתוב הנהן אובלים על הדם (ש"א יד לג) (קהלת) כאילו אובלים זבחים לשעריות, כאשר פירשתי שהיה בן טנהנים בטעירים לזכוח טובח לשם השם, הנה הדבר ברור (קהלת) כי בטעירים היו אובלים על הדם, זוגנים, כי בן כתוב (קהלת) גם זה במעשה ארך טנחש מנפה, כמו נחשתי ויברכני ה' קלות (קהלת) ובטעירים (קהלת) ובתנוונות (קהלת) נה שיחשוב בלבו דבר וויטה אוזניו לשטווע וירא טעון לשון ועונתה לא ינרע (שיטות י"ע כי יש טה שיעון שיטבל בעננים)

קרני אור

הראש ממעס לכונן לכון, חנוך כס כמושל עני, וככעלאיס
חוואליים הותם, מזו כספר פלויום ביוואלאיס, ולו"ל (ברכוות
לה לה) מהליכ ובדר מהליכ, ועי' רשותי ו"ל פונטילטנו
לפומליין ע"י פריוון מוש במת מהליכו מוץ לירוסלאיס, וכן
כתב סרלוב"ב "הס טיש וס קדום לכון, לה שתקס כתורס
מוש, ולפי אולם זכרה כתורס נזק דבך, סנק מאוחר
טהלו פליות לבטליכן, ולפי שמלמר כל פניו, למלנו שלין
במס לטנייס דבך וכל לטנייס ולגוייס" ע"כ ומס תרגנס
יוב"ע ומתרליק מן כהן, כנור חמץ עליון סג' לר"ס מיזות
(ז"ת חמרי בינס ס"י ד) וו"ל סס מ"כ טמפנייס (עי'
כתריגוס יוב"ע) מתרליק מן כהן, חמוץ מ"כ מניין כהן
כהן ? סדי ככעלאיס מהללים מומו לכס, ועי' נלהל
ומיש מה קדשו לא יקיים (במ"ר כ י) פיין רמנ"ס סוף
כ' גנע רבנאי וכ"מ סס וו"ע, ע"כ, ומס תכתבל פכו"ק
(פין יסל חור) פיווב"ע תרגנס פ"ד רבוטינו סול חמוץ וו"ע
[יח] וכן פ"י סלדי"ק סס, ומיין סיתך פוגים לסתיס ?

ירלו נמיתו להיזה עד מארחות : (קמד) חייזה
חילה : (קמד) כמו יוס פלוני יפה גנטה, טעה
לנורך טמו, אך מכ"ז מלהתו כדרור פיזמת מהמדבר
נו"ן תעוגנו, כי הייל"ל תענו מניין כפאל :
ס, ר"ל סרוול פועל מן וועונטה" לה יגרעט :

טנה יהונתן

אפשרן לעלס: סג) שם תבואה הוא שם כולל לכל פרי מאכל, ונקרא התבואה מפני שהוא משנה הבאה, כי משנתה שערת

- ۶ -

לכם תבוארתו. כמלוא כוחם שתפקידו
טסיך לנוסיך לכיס תכויתו עג), טבקכל
חני מברך לכיס פירות הניעות, כי רבי
עקייבו חומל דברה פורה כנגד יאל קלע
סלה יומל חדס קרי הלבש טניס חני
מלטעל צו חנס, לפיך נומל לנוסיך
לכיס תכויתו פב): אני ה'. אני פ'
סמכתי על לך ויחמן לנטול הטעתי:
(כו) לא תאבלו על הדם. להרבה פנים
נדפס בסינדרין פג), חזרה סלה יקל
מכפל קדושים לפני זליקת דמיס, וחזרה
לחוּכל מכתמת חולין טלס סטה נפץ,
בשם השדים, כי אחר שלא נזק הדם על
על בן רבק עמו לא תנחשו (קלח) [יח]
אחרי השדים, ובארץ בנען סנהשים וסוענין
טצרים, וכטעה ארץ בנען (קלט*), ומלת
(ברא' ל בו) כי נחש בצורות (קמ) ובכ
וביטים ושעות (קמל): תעוננו. י"א שלשון י
מה יענה הטעה (קמ) ולא אבה הדקדוק (קמו)
בא י') (קמו) והגבון בעינו טנזה ענן, כי יד
יהל אור

ישראל אודר

הריד"ג, ונס נסנה הרכזיות לה תהכלו חותם כפרי
כטבאים, אבל כנאי ה' יתכלו חותם בירופלים, וכס
יכללו ויסכוו אבל הנוחן לכט כל טוב, וזהו קדש
הלוויים, וכן תרנום יווכ"ע "ומתפרק מן כהנו",
והכו"ק כתוב, סיוכ"ע תרגם ע"ד רכחותינו תושנחות
קדש ה' מתפרק מן כהנו, ופיין קראי מוער:
(קלג) ר"ל יקיה קדש הלוויים לה', כי פה יוסיף
לכט תכונתתך: (קלג) עיין ביחסו סס: (קלג) פיין
רש"י ו"ל: (קלד) שאלמר (ק"ה יד לד) ולמה החטפו
לה' לא יכול מל קדש: (קלה) כס"כ (סס פ' יט):
(קלו) ובכתוב "הנה העם חוטאים לה' לא יכול ענל קדש":
(קלז) טהיתה כונחן לטעירים: (קלח) כי פה מין
ממיini הכסוף: (קלט) כי הנויס לאפר מהטה יורט
חוותס חל מפוגנים ולא קוממייס יסתמו (דכרים יט
יד): (קלט") טהיתה הנזוי טליהם (למעלה יט ג):
(קמ) כמטה בקהלפים: (קמג) זירקו המקלות
מעטס יקדים: (קמג) חיזה לאבר מהגרין יהונתן
פלונית יפס לאתחיל: (קמג) אף שמאדר ידע
יכין לכון צהלו: (קמו) כי אין טשט לטיפולת
(קמו) וכן דעת ר"ט (ספרט) שמספרם נתני מעת

טכורי רשי

הרטץ, וילקוט טה ר' חט"ג: פב) סמלט, פס"ז, ילקוט, מרטץ: פג) זט ס"ג ול' ספערן, ילקוט טס:

לֹא תִנְחַשׁ וְלֹא תִעֲגַבּוּ: כֵּן לֹא תִקְפּוּ פְּאַת רָאשְׁכֶם וְלֹא תִשְׁחַזּוּת פְּאַת אַדְדָקָנָה: כֵּן וְחַבֵּיל עַל מִתְּלָא בְּבָסְרָכוֹן וְרוֹשָׁטוֹן חַלִּיתִין לֹא תִתְנוּ בְּטֻנוֹן תִּתְנוּ בְּבִשְׂרָכֶם וּבְתִבְתְּבָתֶךָ קַעֲקָעַ

רש"י

ושוד קלכה: לא תנחשו. לנו לנו המנתץן נחולדה וכטעות עג' (פ"ט נפלט מפי, כי כספיקו נדרך פר): לא תעוננו. לכן מענות וקנות ש hollow יוס פלווי יפה לתחילת מליחכה, שעה פלונית קכח נухת עד) פה: (כו) לא תקיפו פאת ראשכם. זה מהcosa לדמיו להוציא הצעו ולפרחתו עה) פו), ומלאה הקף לרשות עגול סביכ טעל חולוי חזיו עקי שטרו למעליה מלדיינו קלכה ש): פאת ז肯ך

סוף זוקן וגובליו עז), וכן חמץ, סטיס כל חי ולחי למעליה חיל בראש טוח רחוב יט צו סתי פחות, ולחמה למטה בסנלו מוקס חטור שני הלחיש ייח' עז) פז): (כח) ושרט לנפש. כן דרכן של חמולאים: לכיות מארטין נטרס כשת לפס מת: זחים נמתק לשולס פח), סמקענו נמחט

יהל אור

(קמ"ה) ומרדו, ענן": (קמ"ט) שארזו סמכ: (קנ) צז"ג הנז"ן כמו סוכנים, וסדרו ענן": (קנ) וכן מהמו פועל המרוכע עונן, כמו צוון, קומס, זונס: (קנ) זקנו"ן צז"ר": (קנ) סכס מקופיס: (קנ) דבר הנולד בתולדה לתפארת. אין רליו לפאהיתו: (קנ) ודעתם שהווים מן נגה תקיטו, ומן וארט, זוקה על מה מסור. (קנו) עין מוקורי רצוי מות פז: (קנו) כן ח"ל ויוצ"ע טעל גפס דמית": (קנ) כי קיה לא נפת"ת ודנט לנטפש: (קנ) כי נס כהונת קעקט בטבור כתמת, טכיו הוקקים שמו לו המונתו על קף גיד הוא על כורוע נמיין מעת העשויה כפוסק נרלה טבש מהו לפס, ונימאל טנס כטונת האסקוימאל בלזרות למעורקל סמקעquis לייז סימנים

מקורי רשי

פר) סנד' ס"כ ב', ועין סמליך ונחתות"מ ס"י. ע"ל, פס"ז, ילקויט טרטז': טה) סנד' סס, ספירם, כס"ז ילקוט סס: פז) ספירם, מכות כ', ב' פס"ז ילקוט סס: פז) ספירם מכות סס, סבונות ג' מ' ניר מ, ב', וכי' ב', קדוטן ל"ס ב', פס"ז, ילקוט סס: פח) ספירם, מכות כ' מ' יריעות שלטה ח"א יריעה ד') מה שהיטיב לבאר בזאת כל הנחותים: טה) פרחת הוא המצח, וצדעיהם בסטוך להזינים לצדר המצח, במצח אין בו שער ובן אחוריו אונו, אבל הצדרים שביניהם יש שער, וכשנותל שער הצדר עד שטשה אותו עם הפהחה ואחריו האון וזה היא הקפת הראש אשר שבליה השער שער שלאוורי האון שהוא גם שער הצדרים, וזאת הוא לטعلا הרבה מהצדדים: עז) הוא שכלה הוקן: פח) שתים מיטן

אבן עוזרא

ובדרכם ובתנוותם [יה*] ויתבן להוות תעוננו צפали הבעל (קמ"ח) [יט] כמו טסובבו (קמ"ט), כי טצאנו ועיננו כפלשטים (ישעה ב: קג) (קג), כי יתרון היהו סבניין הכספי (קג), והעד טעון וסנהש (דבר' יח י) (קיג): בז וטעם להזכיר לא תקיפו פאת ראשכם. במעשה הנינים (קג) להיות טובדרלים מהם, ואחר שעדר הראש והזקן להפאהת נברא אין ראוי להשחיתו (קיג) [כ] וו"א כי זה הספיק דבק עם ושרט לנפש (פ' כח), כי יש מי שישחית פאת ראש נס פאת זקן בעבור הטה (קג): כח ושרט. נס הפאה בראש ובקן ידועים טדרבי קבלה (קג): ושלת לנפש. הנז' המת, וכן טזונם (קג) והוא האמת, ולא נדרש הנז' להקל על הלשון (קג): וכחבת קעקב. וו"א שהוא דבק עם ושרט לנפש (קג) [בא] כי יש צי שירויות נוטו בצורה הידועה באש על וכחבת קעקב. כתב כמחוקש וסקוט סלע נמתק נטולס פח), סמקענו נמחט

קרני אור

יש מינגים זיניים נס, עין נמנגן וכרכ"ם וכרכ"ג, ונעל טולין משא, ונעל מס למקלה, מלמו עז, מינגנים מלומים בזוכרים עי"ט: (יה*) וכס' (קומות) מבב סקס צני סרכיס בזנין לחוד (פי' עז' עזן, מון עזן נלהר "מעזן", ומון עזן נלהר "זונינס") ועין ס' (סנמור מלומר ב' פקר' יב) מ: סטער פ"ז: [יט] ובין סרב סלען (מכלול רג' קמ) לטל תעוננו זין ככטלים, וככטלי כתנס בטה עזן, ונכרת עזן: [כ] וע"ז כפצת נסס הלייסו כדילם ינעל ססימן סקס רעס במיין כוכר כדי לפנויו ממין בנקודס כי סטוקס בן ספק אפס קול עופס כמו טורע כלמים (רב"ט) ועין טווס נז' לו מכם' נב': [בא] ממן זמינו צני סמלוסות סוללה מהובניש כפוסק נרלה טבש מהו לפס, ונימאל טנס כטונת קעקט למת כי זוטיס, וכן מסלילים סגומיש נחלן האסקוימאל בלהרות למעורקל סמקעquis לייז סימנים

מנחות יהודיה

שבירת יקראי עבר: נג'), ובסarra ובילקוט ר' חרטא': בשופות ובכובבים, ובסנהדר' שם דגימות בזקוקס כוכביכים: נד) וזה לרעת ר"ע (סנהדר' ס"ה ב') ורעת חטאים וההאות את העינים, ורעת שניהם האכילד רשי' (דברים י"ח י') עין (יריעות שלטה ח"א יריעה ד') מה שהיטיב לבאר בזאת להאונים לצדר המצח, במצח אין בו שער ובן אחוריו אונו, אבל הצדרים שביניהם יש שער, וכשנותל שער הצדר עד שטשה אותו עם הפהחה ואחריו האון וזה היא הקפת הראש אשר שבליה השער שער שלאוורי האון שהוא גם שער הצדרים, וזאת הוא לטعلا הרבה מהצדדים: עז) הוא שכלה הוקן: פח) שתים מיטן

לֹא תַתְנִזֵּן בְּכָם אֲנִי יְהוָה: כֵּן אָלֶ-
תְּחַלֵּל אֶת־בְּתָךְ לְהֻגּוֹתָה וְלֹא־
תִּזְנֵה הָאָרֶץ וְמְלָאתָה הָאָרֶץ זֹפְחָה:
וְבֵית מִקְדָּשִׁי תְּהִזְמַרְךָ וְמִקְדְּשֵׁךְ

אבן עזרא

התה (קפס) [כב] וייש עוד היום רושטים בנעדרותם בפניהם להיותם נברים, וسلط קעקע בפוליה (קפס), כמו רוקע הארץ וצואצואה (ישע' טב ח) (קפס), והוא פנוורת והוקע אותם (כמד' כה ד) (קפס) [כנ] ועל דעת המתנים (קפס) נס הוא טלה זורה, גם הוא הנכון: כתם וטעם להזכיר אל תחל את בתק. בעבר שרט לנפש, שלא תגיללה לעיני הכל, כי קול שבאה ערוה ואף כי שרט (קפס) [בד]: ולא הזנה הארץ. הטעם זנות אנשי הארץ, כמו ארץ כי תחתה לי (יחז' יד יב) (קפס): כל וטעם להזכיר את שכחותיו השמרו, בעבר השטה אין אבל בשבת (קפס): בתק הסתה שאין אבל בשבת (קפס): וטעם: קדרשי תיראו. על הבחן הנדייל שלא יהיה בישאר האבלים, וכן אזהרה על המקדש حت סנטומי פקמוני, חז' גין בית לא יראו ממקדשו ויתנו לו כבוד יעניישם, וטעם להזכיר האבות יודעונים, בעבר המתים, וכן בתוב בישעה بعد החיים אל המתים (ישע' ח יט) (קפס) [כה]:

קרני אור

על כסוט לכימות מנחות, ויס מקעקעים על כסוט נס לסנות מהריה, וקעקע פי' קיקע למל נקייע ווילס על מין חותם טלה ימתק פגשך ע' כי כלי מותן, חי נוקב, סן ע' עטם כלבר וכן בתוספת נגע, וסקו לעת טו' לשלוחו עד טיכוכ ויקערץ (חס' למקרת): [כב] וכן חיוב' ע' וגמג' הקיק לרטס קרייט לירול: [כג] וכן פי' רפי' ויל' צפי' (מכות כה ח) כתב, כתב תפלה על כסוט נסחו צסיקרום, ולח' מקרען בכתה נמחט חי בסיכון וכינס ללבנה בין עור לנצר ונולח בו כל קיימים, וכינס לדעתו סכתינס סום בדיו, וסקעקווע כיהם במעט, וכן כמג' קרלפיג', כו' כתב טפי' לבנה ממכבעיס צוואל כסוט מהמי סקרע נמוקס טיענור בו לבנה, וו' סיט מיניג סגניות צימוכיס סקווומיס, לרוטס על ממעס רוטס בע' נפירות כסוט בעיני טל' וילסק מוס: [כה] וכן לי' רמי' בסירות דרישת פלחות כסוט עונדים נס: [בד] ולט טוטט סטוטט מלסינס דרישת מלסינס פלא: [כג]

מנחת יהודת

טיימין אחת בלתי העליון ואחת בלתי התתנון, ושתיים כננדן בשטאל, ואחת במוקם חברו לחוי התתנון היטני ושפטי': עט) דעת רשי' ויל' בגין שתהbbox באב בעיר וכותוב בו יש עלי צבע שחור שנכנס בתחיה ומשחר לעולם ועין (מכות כ"א א') ד"ה, "כתובת קעקע" מה שפי' הריבין, חתנו של רשי' זיל' וחרטב'ם (פי' ב' חי'א מה' עכ'ס) וספ'ג לאוין ס"א כתבו שתהbbox טרשחה לטמי שקדושין תופסן לו בה עובר בלאו: פג' וויסים אומלקייש רשי': עט) היגין שטעקאנד: פג' ואפלו' מוסרה לטמי שקדושין לא היה. ומצו אשה זונה היה לך', ועין ברמבי' מה שהעיר ע"ז:

אני יי': בט לא תמי' ית ברכך לאטערו'ת ולא תטעי ארעה ותתמי' ארעה עצת חטאין: לית יומי שביא דיל' תטרון ובית מקדשי תהונן ל את ישברתני תשמרו ומקדשי

רש'

וכו' מכם לועלם עט): קעקע. לzon וכוקע חוטס פט) וכוקען ז') מוחכין ען צהרצ ותולין. חוטס עלייס, וכמלחו מוחקן ומוחכין נקלקע פ) פולפויינ'ט גלע' פה): (כט) אל תחל את בתק להזנותה. במושר כתו פנוי לבייה סלה למס קדרין פג' זא): ולא הזנה הארץ. לס חטה עטקה נן צהרצ מונח חת פירוטיש לעסותן במקומות חמל ולט צהילקס צב), וכן הו' חומר וימנעו רכיביס וגוי גג) גג): (ג) ומקדשי היראו. לו יכט נג' צמקלו וצמנלו וכחפונדו וכחבק סטל רגלי' צד), וחעפ' טלי מוזילקס טל נפול כפ' ה': (קפס) תרגם הריטין מלון חרום על הלוחות, ופי' טירטס ויהרות' צנזרו, וכוח' בן הרכע מהתיות: (קפס) יפה טנס סטמיות ליל תחלה נס, טה' חסרות כנערה כבילה כי זה יכיה מוחה לנשות צארה, וולס הקול חסור כ"ס נילוי נסירה לטאות הצעיר: (קפס) ופי' חנטוי סהילן: (קפס) ונקח' מ"ה שמי' נסנת' כ"ה חור פוד הפעס להזכיר שמירת טכת: (קפס) וראה פג' נפירות כסוט עונדים נס: [בד] ולט טוטט סטוטט מלסינס דרישת מלסינס פלא: [כג]

יהל אור

לך: (קפס) ויס מי טיענו כרוכס נס: (קפס) פק' וגה'ן כפוליים: (קפס) סהיל'ק וכט'ג'ג' גמלת זה'למי' כפוליים: (קפס) סהיל' החיה וכזקען כעומק, וויהה סרטו יקע ויכפלו בטיע'ן והלמ'ל נספול כפ' ה': (קפס) תרגם הריטין מלון חרום על הלוחות, ופי' טירטס ויהרות' צנזרו, וכוח' בן הרכע מהתיות: (קפס) יפה טנס סטמיות ליל תחלה נס, טה' חסרות כנערה כבילה כי זה יכיה מוחה לנשות צארה, וולס הקול חסור כ"ס נילוי נסירה לטאות הצעיר: (קפס) ופי' חנטוי סהילן: (קפס) ונקח' מ"ה שמי' נסנת' כ"ה חור פוד הפעס להזכיר שמירת טכת: (קפס) וראה פג' נפירות כסוט עונדים נס: [בד] ולט טוטט סטוטט מלסינס דרישת מלסינס פלא: [כג]

מקורי רש'

פמ'': טט) במד' כ"ס ד': ז') ט"ג כ"מ ו': זא) ספלת, טיג'ד' ע"ז מ', טומפל קדוטין פ"ל פס'ז'ו'ילקוט מרטי': צב) תוספთ פ"ל זקדוטין: זג) ירמיש ב' ג', ספלת, יוסטלי'י תענית פ"ג ס"ג, יוסטלי'י קדוטין פ"ד ס"ה, ילקוט תרו'ז: צד) ברוכות נ"ד ה', גתמת י' ב' ילקוט פ"ב חי'א מה' עכ'ס) וספ'ג לאוין ס"א כתבו שתהbbox טרשחה לטמי שקדושין תופסן לו בה עובר בלאו: פג' וויסים אומלקייש רשי': עט) היגין שטעקאנד: פג' ואפלו' מוסרה לטמי שקדושין לא היה. ומצו אשה זונה היה לך', ועין ברמבי' מה שהעיר ע"ז:

אונקלוס

תיראו אני יהודת לא אל תפנו אל הابت ואלה ידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהודה אלהיכם לב מפני שיבת תקים והדרת פנוי זכו ויראת מאלהיך אני יהודה: ס רשי

סמכה דוחק קכת צה) : (לה) אל תפנו אל האבות. הורה לנעל לו וידעוי פ), בטל לו זה פיטוס המדבר משתיו פ), וידעוי טמנים על מיש טמאה ידוע לתוכ פיו והעלט מדבר ט) צ) : אל תבקשו. נזות עסוקיס בס טהס מהעסקו בס חמס מיטמאין לפני ומי ממעז מס : אני ה' אלהיכם. דעו חת מי חמס מחליפין כמו צ) : (לה) מפני שיבת תקים. יכול ז肯 הטעמי פ) , מיל ז肯, אין ז肯 תלם סקינה חכמה פח) צח) : והדרת פנוי ז肯. חיוך כדור לו ישב במקומו ולע יסבול את דבריו פס) צט) , בעבור הפטת, כי הזקן קרוב לפיטה, כי גוףו כמת נחשב, והנה טעו כל ז肯 וכל

ידל אור

הפטוק דרכו של כמהנות ולא כידעוניים : (קסט) ופי נלוות : (קע) וכן פ"י ס"מ ז"ל בס "כי עיקר חמונתס כנולדות סיח" (פי) כנולד נפה רוח וככל ט hollow, לוּס נל ירע סס למאן לסתה סטויולות דמיון בטעיה לטען מטהר לטוות קלים ונימור גמלמה כתרכיות כויהש וולת בסס סמאנט "חוות מוטיט" ס"ל נווה (צליכע) ומפוצב לח מניינן לחרץ מולחת מלך וו, ויתכן כי סורלה להזונה טימה על כל דבר ספוגו סמלוקן משלומו, ונטהר למ"כ ספוס ונמות כבליחטונג (צלוין) וכן סכימים מהר טומ סמלוס, שפחוטים לקטו מיל למי סנטה כל קרבין, ונטהר ריק, מה יפות וסמות כנטלה, נקילו ג"כ ט"ס הפלגולים, ומוס ג"כ כל מי שנטקס טס סטמיטס לדורותם מקבלייט ע"י כסגנות, וכן נהלווד הולך טהילה (ברכות נט ה) יי טהילה סום עמלות, ונקרם בס ק גס שטוק נטמות כמלא, ומ"י צ"ז מע טויהת ביר מונח כספין בימי רב חי (בן כני) סטמיטים טס פט פטני, ריק בס סטמיטים טס פט פטני, כי טס שטוק טהילה נט נט סטמיטים, וכן נר קיפוף ג"כ ספין בעבור טבוכס טמייל כטו קיפוף (ערן מלין) : [כו] עין טס למקיל מה סכתב

מקורי רישי

טס : צה) סמלם, יכחות טט, ועין דאות ל"ס, ומיין ילקום בס : צו) ספלה, סינכ" ס"ס ה"י, ירוטלמי סנסל פ"ז ס"י, פס"ז, ילקום בס : צו) ספלה : צח) ספרם, קדושן ל"ב ל"י, פס"ז, ילקום תל"ז : צט) טרלן קדושן לשטו יdot, והיו משיטים אוותם בפיהם, ויעשו פעולות להתנווד רטינס וכאלו העצם מדבר : ט) לשון אש, כלטר רשות שחיוב הרבה אשות וכן פ"י רישי (קדושים ל"ב ב") אשם רשות ועם הארץ, ור"ת מפרש שהוא בור, לשון לא השם (ברא', פ"ז, י"ט) מתרגמינן לא חבור : פט) והוא לשון הפטרא ושינוי בוגריא (קדושים ל"ב ב") והעליה סן גטרא, לפי ספק ההלכה כאיסי בן יהודח שאמר כל שיבת בשטע, והנה יצוה בכל שיבת אפיקלו על אשמי שחוא הכרוב, ויחזר וחוזה על חזון שחוא הקונה חכמת ואפיקלו יניך וחכמים (רטב"ז), וכן פ"י הרלב"ג, כי החכם יקראי ז肯 אעפ"י שחוא צער ליטים, אמר, זקנים טשר שבצז (איכת ה' י"ד) : טס) כי מלה תדר נטול כל היהון, שיזית יתרונו, כלכך על שאר בני אדם (רגנו) :

כט

אבן עוזרא

לא האבת. טנוורת ובאוות הדרשים (איוב לב יט) (קסט) כי הם עיקר זאת האומנות (קע) [כו]: טנוורת דעת שיבקשו לדעת העתירות, וריקו טוח אמרו לו לי שהאוות אפתה נס בן דרך הכספי לא אפרם הכתוב לא אני אומר הפק דבריהם, כי הכתוב לא אסר האמת רק השק, והעד האלילים והפסילים (קע) ולולי שאין רצוני להאריך הויתו מבאר דבר בעלט אוב בראשות גמור (קע) : וטעם אל תפנו. לשאול האיטנות: וטעם אל תבקשו. לשאול בשאול (קע) : וטעם אני ה' אלהיכם. שלא תבקשו כי אם השם לבדו, והנה הזקיר לטמאה כי נפש הפונה והטבקש טמאה היה, כי איננה דבקה בשם (קע) [כו]: לב וטעם להזקיר (קע) מפני שיבת תקים. בעבור הפטת, כי הזקן קרוב לפיטה, כי גוףו כמת נחשב, והנה טעו כל ז肯 וכל

קרני אור

[כו] בסס לו מוניות לרעת גטניות בסרטיס, גס נמי" ליטפ (כט ד). נקרם לו בלאן עכירות, גס סמת נטמו, גס השוטקס נמתיס לנטולות מהקטית ט hollow, לוּס נל ירע סס למאן לסתה סטויולות דמיון בטעיה לטען מטהר לטוות קלים ונימור גמלמה כתרכיות כויהש וולת בסס סמאנט "חוות מוטיט" ס"ל נווה (צליכע) ומפוצב לח מניינן לחרץ מולחת מלך וו, ויתכן כי סורלה להזונה טימה על כל דבר ספוגו סמלוקן משלומו, ונטהר למ"כ ספוס ונמות כבליחטונג (צלוין) וכן סכימים מהר טומ סמלוס, שפחוטים לקטו מיל למי סנטה כל קרבין, ונטהר ריק, מה יפות וסמות כנטלה, נקילו ג"כ ט"ס הפלגולים, ומוס ג"כ כל מי שנטקס טס סטמיטס לדורותם מקבלייט ע"י כסגנות, וכן נהלווד הולך טהילה (ברכות נט ה) יי טהילה סום עמלות, ונקרם בס ק גס שטוק נטמות כמלא, ומ"י צ"ז מע טויהת ביר מונח כספין בימי רב חי (בן כני) סטמיטים טס פט פטני, ריק בס סטמיטים טס פט פטני, כי טס שטוק טהילה נט נט סטמיטים, וכן נר קיפוף ג"כ ספין בעבור טבוכס טמייל כטו קיפוף (ערן מלין) :

מנחת יהודה

ט) דעת רישי שמדובר עם הנשאלה שלא יפנה לנו לדרוש אל האבות, ובברירתא דספרא יש להוכחה שוכרה שתחיהן השואל וה נשאל : טס) שם המבשר המדבר משחיו, כאלו הוא מדבר מתחת ורעותיו : פט) שהיו לוקחים עצם ניעוף להתנווד רטינס וכאלו העצם מדבר : ט) לשון אש, כלטר רשות שחיוב הרבה אשות וכן פ"י רישי (קדושים ל"ב ב") אשם רשות ועם הארץ, ור"ת מפרש שהוא בור, לשון לא השם (ברא', פ"ז, י"ט) מתרגמינן לא חבור : פט) והוא לשון הפטרא ושינוי בוגריא (קדושים ל"ב ב") והעליה סן גטרא, לפי ספק ההלכה כאיסי בן יהודח שאמר כל שיבת בשטע, והנה יצוה בכל שיבת אפיקלו על אשמי שחוא הכרוב, ויחזר וחוזה על חזון שחוא הקונה חכמת ואפיקלו יניך וחכמים (רטב"ז), וכן פ"י הרלב"ג, כי החכם יקראי ז肯 אעפ"י שחוא צער ליטים, אמר, זקנים טשר שבצז (איכת ה' י"ד) : טס) כי מלה תדר נטול כל היהון, שיזית יתרונו, כלכך על שאר בני אדם (רגנו) :

כט

**רַבְיָעִי שְׁשִׁי כְּשַׁחַן מְחוּבָרֵין לְגַזְבָּרְאַתְּךָ גֶּנֶר
בְּאֶרְצָכֶם לֹא תָזַנְוּ אֶתְזֹוּ: לְדַר בְּאֶזְרָח
מִבְּסֶם יְהִיָּה לְכֶם הַגָּרָר וְהַגָּר אֶתְלָכֶם
וְאֶהֱבָתְתֶלֶן לֹא בְּפָמוֹךְ כִּינְגָּרִים הַיּוֹתָם
בְּאֶרְץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהִיכֶם:
לְה לֹא תַעֲשֶׂנָּו עֹל בְּמִשְׁפְּט בְּמִדָּה**

אבן עוזרא

איש שיבח (קעה) : וטעם ויראה מלאhook .
שייעניישך ביטוי הוקנה (קעו) : לנ וכי יונדר
אתך גר . הזכירו אחר הוקן , והטעם באישר
זהורתיך לבבד הוקן היושRALI בעבור שאין
לו כח , כך אזהירך על הנר (קעו) שכחך
נדיל טבחו , או בעבור שאין לו כח שהוא
בארכך בראשותך (קעמ) : לד ואהבת לו .
מספריש (קעט) : לה וטעם לא העשו עול .
בעבור הנר (קפ) בטעם ושפחתם צדק בין
איש ובין אחיו ובין נרו (דברי א טז) , וכן
במדה , שלא תעשו טרפה במדת האמות (קפל)
גם האמות טשנות (קפכ) ויתבן להיות
ולכך קג) : אני ה' אלהיכם . הלאך
ולאכיז חלי : (לכ) לא תעשו עול

במשפט . הס מדין כלי כבל נחלמך לה פל
כלון טיה כמדה וכמקל וכמפולח גג) , מלמד סכמודר נקלח דין יד) , סלה יסקל
במדה גרי כו כמקלקלحم מדין . וקלחוי עול שנחי ומטוקן חלש ותווכחה קד) , גנולס
לחמקה דכלייס הלחמייס כדין . מטמיה הט החרץ ומחלל הט הכס , ומלך הט הנטינה ,
ומפלל הט ישלאן בחרכב , ומגלה חותם מהרלוס קה) : במדה . זו מדת החרץ גה) :

יהל אור

(קפס) כדרת הטהרין כנ ירושה (קדודין נב ג) כל
שיכה כמשמע , ומלמד ר' יומנן הלכה כליסי כנ
יאודה , כי ר' יומנן הוי קלי מקמי סני דהרמומי
(פס ג ה) : (קעו) הס לינן מדרכו : (קעו) סלה
הלהמה על סגוף בגמד , ולח"ל האסאל להן מדיצה
נס פל סמדריה נכליה מהזק כנוון וימדו כפומר
(קעט) למלה פ' ייח : (קפ) כי כבל נחלמך לה תפטע
שול גמנס (פ' טו) ומכוי כהן כפנור כבר :

מנחת יהודה

ג) כי אונאות מטון כתיב (למטה כ"ה י"ד) לא תונו :
הה אוחשוב שלא רצה כוה שיאטר לו דרך נזון , כי אין
וח בכלל אונאה רק בווי והקנט דבריט , ואסטור באמת
שמנועו טלטמור תורה , גם ר"ל שלא יאברה לו אמש היה
עובד ע"ז איך תבואה עתה ללטמור תורה ותעובי אמוןתק
פי זה יהוה עיצה חטאך , ולא יטול בו לשון אונאה , אבל הרצון שלא תאמור לו בחקלקיות כתה גנאים מעשייך
שאטש היה טבר ע"ז ותחח באת לחוטה תחת בנפי שכינתה להזירם כי זה
באמת אונאות דברים שחווא וושב , כי כונתך רצiosa לכבודו אלהנדילו , ולובנך לא בן ייחשוב , רק כדי שיזכרו ויביש
טפיך , ואין לך אונאה נזולה פטו (מרושי התורה להקדוש אשתרוק ו"ל) ולפי שצורה התורהחת כבוד
לראוי לו טפוני דחכמה והישיות , צורה שלא לכחות אלו האנשים שחלויה טהරיות קופה של שרצים (רבב"ג) :
גנ) פ"י אם לאו זה להזהיר על הדין שלא יעשנו בו עול , כבר אטור לטعلا לא העשו עול במשפט (פ' ט"ז) : גנ) כי
משפט משפט אפער לפירושו לכתה הוראות , ופי' כאן במשפט של תמדות וחותמאות : גל) מדרתיב משפט : גנ) טהרה
קרקעות

טאלקה אנא גי : ג' וארו
ויתגניר עטבון נירא
בארעכון לא הונוניתיה;
לדביבצ'אמנבוון יט'לכון
נירא דיתגניר עטבון
ותרחט ליה בז'ק ארי
דערין הוניתון בארכעא
דמצרים אנא ז' אלחכון;
לה לא תעבדון שקר בדין
במישח תא במתתקיא
ריש'

יכול עליים עינוי כמי פלט רחטו , לך
נholm ויללה מללהיך סכלו דבל זכ מסול
ללאו סל טווצה סלין יכול זו הלא כו ,
וכל דבל סמסו נלב נחלמך זו וירלהט
מלחיך ק) : (לג) לא תונו . חוכמת
דעכיס ז) קא) , נג תלמל זו חמס כית
שבד עכו"ס ועכסיו אלטס כה ללמוד טולח
קינלא מפי קגנורה גה) קב) : (לד) כי
נרים היהים . מוס סנק אל תלמל
לחכיך קג) : אני ה' אלהיכם . הלאך
ולאכיז חלי : (לכ) לא תעשו עול
במשפט . הס מדין כלי כבל נחלמך לה פל
כלון טיה כמדה וכמקל וכמפולח גג) , מלמד סכמודר נקלח דין יד) , גנולס
לחמקה דכלייס הלחמייס כדין . מטמיה הט החרץ ומחלל הט הכס , ומלך הט הנטינה ,
ומפלל הט ישלאן בחרכב , ומגלה חותם מהרלוס קה) : במדה . זו מדת החרץ גה)

מקורי רשי

סס : קי ספלו קוזטין סס , ועין רט' למעלס פ' י"ז ,
פפ"ז ילקוט סס : קא) ספלו , ג"מ ג"מ ב' : קב) ספלו ,
ב"מ סט , פפ"ז , ילקוט סס : קג) ספלו , ג"מ ג"ט , ב' ,
לקוט סס : קד) ספלו , ילקוט חרוי פס"ז : קה) ספלו ,
סס : קי אונאות מטון כתיב (למטה כ"ה י"ד) לא תונו :
הה אוחשוב שלא רצה כוה שיאטר לו דרך נזון , כי אין
וח בכלל אונאה רק בווי והקנט דבריט , ואסטור באמת
שמנועו טלטמור תורה , גם ר"ל שלא יאברה לו אמש היה
עובד ע"ז איך תבואה עתה ללטמור תורה ותעובי אמוןתק
פי זה יהוה עיצה חטאך , ולא יטול בו לשון אונאה , אבל הרצון שלא תאמור לו בחקלקיות כתה גנאים מעשייך
שאטש היה טבר ע"ז ותחח באת לחוטה תחת בנפי שכינתה להזירם כי זה
באמת אונאות דברים שחווא וושב , כי כונתך רצiosa לכבודו אלהנדילו , ולובנך לא בן ייחשוב , רק כדי שיזכרו ויביש
טפיך , ואין לך אונאה נזולה פטו (מרושי התורה להקדוש אשתרוק ו"ל) ולפי שצורה התורהחת כבוד
לראוי לו טפוני דחכמה והישיות , צורה שלא לכחות אלו האנשים שחלויה טהරיות קופה של שרצים (רבב"ג) :
גנ) פ"י אם לאו זה להזהיר על הדין שלא יעשנו בו עול , כבר אטור לטعلا לא העשו עול במשפט (פ' ט"ז) : גנ) כי
משפט משפט אפער לפירושו לכתה הוראות , ופי' כאן במשפט של תמדות וחותמאות : גל) מדרתיב משפט : גנ) טהרה
קרקעות

אונקלוס

ובטבָתָא : יְ מַאֲנוֹנוֹ דְקַשׁוֹת מִתְקַנֵּן דְקַשׁוֹת
סְבִילָנוּ דְקַשׁוֹת וְהַיִנֵּן
דְקַשׁוֹת יְהִי לְכֹונָן
אָנוֹ יְ אֶלְחָכֹונָן דִּי
אָפִיקִית יְתַבּוֹן מְאָרְעָא
דְמָצָרִים : יְ וְתַטְרוֹן יְתַ
כְּלִי קִיטִּי וְתַתְכִּי דִּי
וְתַעֲבְדוֹן יְתַהּוֹן אָנוֹ יְיָ
אָזְמָלִיל יְ אָם מְשָׁה
לְמִימְרָא : בְּזַבְּגָנִי יְשָׂרָאֵל
תַּיְמָרָא גָּבָר גָּבָר מְבָנִי
יְשָׂרָאֵל גָּמָן גָּזְרָא

ריש

במישקל. כמתמכו (ז) : ובמשורה. כי
מדת כלם (ז) (וליכט) (ה) (ז) : (ז) אבני
צדקה. כס המתקלות טזוקליין כנדון :
אייפת. כייל מלט כייכס (ז) : הין. ז' כי
מלט כלם (ז) : אשר הוצאהתי אתכם.
פל מנתן כן (ז), ד'לו חני הנחנתי במלילים
בין טיפה כל נכל לטיפה טזיניה כל
בכל, וחני סנהמן לנטפרט ממי בטומן
מקלותיו במלח, להנות הות ככליות סלון
מכליין נכס (ה) (ז) : (ז) ואל. בני
ישראל תאמר. עונשן על קלחנות (ז) :
באיי אורח או נר תושב (ז) [א] והחל מהקשה שבכולם והוא אשר יתן פורעו
יהל אור

(קפנ) וכמזהה "גמפט היודע באלרן" פ"י, גמפט סהמ"ט
בלגא כמפט להר מות כמסוט כפתח במקוס סנסמטה ס"ה
קידעמך ופי', גמפט היודע באלרן: (קפד) מלהוניס בטקיא
המהוניס, ומגניס כן המתקלות טזוקליין כנדון וטניש
כליליות גמלת במקל: (קפה) ר'ל פאניגס וכליליות גמלת
במזור, הווי הום כס מדחה גלה וליכט: (קפו) ועל חניזה
הוילתי מהמס מסס, וכלתם עלייכם מלכומי קבלו גורותי:
(ז) פ"י כמגואריס גמעלה: (ז) פיען למעליה יט ג

קרני אור

ג'ילר נגוייה את הגויס: (ז) ג"ל כל מלה גני יטראל (למלה יט ג) וכימרתי סס בקרני הול שיט
ספראט כין עדת גני יטראל, וכין עדת גני יטראל הין כבלן: (ז) וכטפרה

מקורי רש"

ילקוט סס: (ז) סמלה, ג"ע ס"ל ב', ג"ב פ"ט ב',
חסמקל: (ז) כטו שכטוכ (יחו' ד' י"א) וטיטם במשורה
תשתה: (ז) כ"ה ברוב הספרים המתודיים, ותווא שם
מודה ללח וליבש, וכטפרא הביא בשם י"א שא חמוץ, פ"י העז שהויא על האיטה לחשותו, שלא
יעשה צרו אחד עבה, וצדנו אחד דקה: (ז) שנאטור והעופר עשרית האיטה (שמות ט"ז, ל"ז): (ז) שנאטר
ורביבית ההין לככש יין (כטדי' ב"ז י"ד): (ז) י"ט הלוקח טומן משקלותיו כטה להכברם ע"י הטלה, וכטבי'
רט"י בוגדרא שם, וו"ט הטוכר טומן משקלותיו בטלת להטערת הטלה: (ז) כאן פ"י העונשים על
האוHorות

ויקרא יט כ קדושים

במישקל ובמשורה: לו מאוני צדק
אבני-צדקה אייפת צדק והיון צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהים
אשר-הוצאתי אתכם מארץ
מצרים: לו ושמרתם את-כל-חकתי
ואת-כל-משפטך ועשיתם אתם
אני יהוה: פ חמיש ב א וידבר יהוה
אל-משה לאמר: בוא אל-בני-ישראל

אבן עוזרא

פי' כמפט הידוע בארץ (קפג) (כח):
לו מאוני צדק אבני צדק, פ"י במשקל (קפד) (כתט):
אייפת צדק. ביבש: והיון צדק. בלח פ"
במשורה (קפכ): וטעם אני ה' אלהים
אשר הוצאהתי אתכם. בעבר שהוביר כי
נרים היוites באرض טזירום (פ' לד) על כן
אתם חייבין לשוטר חוקתי וטפטטי בלבבכם
ועשיותם אותן (קפו): וטעם אני ה'.
שתרדטו אחרי החקות ששפטתי בהם כי כלם
צדקה: א' וטעם וידבר ה' אל משה לאמר:
בעבור כי אלה המצוות (ג) חיוב על כל
ישראל, ואין נר עטם (ג) על כן כחוב
בתחלת אל כל עדת ישראל (ג), ועתה יהל
להוביר עונש הזנות על כל מי שהוא דר
באוי אורח או נר תושב (ז) [א] והחל מהקשה שבכולם והוא אשר יתן פורעו

קרני אור

זוכ: (כח) וכוכב כוכב טסיל למעלס למ' תפטע טול
במשפט, למ' תפטע פמי לא, המכטפע טול סס סול
דיין סתויס סכטוטיס נסורי טפטוטיס, וטכמן סול
טפטטי סמדיעות וטוקיקס וטורייס סטטוקלומ
וטמודות (רב"ק): [כתט] מהזני נזק מהני נזק פ"י מהוניס
טזוקליין טזקל של נזק כי מין מספט בלטן למחר מהוניס
גדיקיס ומגניס גלקות, טמן בככלים למ' נזק ולמ'
ועל, המכטוטס למאטס נזק (יל"ז):
(א) עיין מ' למקורה:

מנחת יהודה

פרקעות והיא מדת האורך: (ז) כולל קנה התאונים ואבני
חסמקל: (ז) כטו שכטוכ (יחו' ד' י"א) וטיטם במשורה
תשתה: (ז) כ"ה ברוב הספרים המתודיים, ותווא שם
מודה ללח וליבש, וכטפרא הביא בשם י"א שא חמוץ, פ"י העז שהויא על האיטה לחשותו, שלא
יעשה צרו אחד עבה, וצדנו אחד דקה: (ז) שנאטור והעופר עשרית האיטה (שמות ט"ז, ל"ז): (ז) שנאטר
ורביבית ההין לככש יין (כטדי' ב"ז י"ד): (ז) י"ט הלוקח טומן משקלותיו כטה להכברם ע"י הטלה, וכטבי'
רט"י בוגדרא שם, וו"ט הטוכר טומן משקלותיו בטלת להטערת הטלה: (ז) כאן פ"י העונשים על
האוHorות

אבן עזרא

למלך, והטעם לשכב עם עובדת עובדות
כוכבים (ג) [ב] : וטעם עם הארץ. ארץ
שהוא דר בה אורה או נר (ו) וזה
בפרהסיה (ז) : ג' זאני אתן את פני באיש
ההוא. אם היה בסתר (ח) וויא כי טעמו
להברית ורעו (ט) : למען טמא את מקדשי,
שהוא בתוך ארץ ישראל (י) : ולחלל את
שם קדשי. שישמעו הנויים (ימ). ותיה
נראה לנו כי טעם באבן שם הtain (ינ)
בטו ויהי לי שור וחמור (בראי לב ז)
ודברי הקבלה נכונים (יג) והםאמת.
וויאמר ר' יונה המדקך הטרדי ניע כי פי
ובמשפחתו הרומה אליו (יל) [ג] ומי הביאו
קדשי. ה' לנמת יחלל סכך מקדש

קרני אור

[ב] מין יכול היה, וסנה (למלה יס נס) תרגס יוכ"ע "ומן ורעה לו תמן נמשמעתן לגר במת שמעין" כל קוויל מהלו (מגילה כה ט) סחמל ומורעך לו מתן לשבבי למולך לו תמן לטעכם במלחמות, מצקין מותו בכיפס, פ"י, סערוך כוונת שאחרם סמפליך לו מתן מורעך כחוות ידועה שמעבירים ורעים למולך כಗון הרים טהרת גויס לשבבי ורעך למולך ומכלל דכרי מטבח ספלה סחמות שין מעכירים מושם למולך מוחר לפיך מצקין לווט נכאיפה, טולל לי' בכחוב כלהנוך דבר לי' (מגילה טט) נישלול סנה על שכותית וקளיד ממנה בן לעכו"ס סכתוב מדבר לדעת טהון מולך מצהיר בתוי פכו"ס ועיין תוייט למגילה סג"ל ספר סייטיב דכרי ספלו"ז, וכן פ"י. סמסרט"ל נס"י, מגדות למגילה סג"ל ר"ס, "תנה כי שלל סנה על טהורת" ויסכיס נפי' בעורך, וולך כמי' רס"י טפ"ז, ועיין בס' נמלת יסודס נס"ג, צייר מה טהורת' לגרה סמלה טפ' ומרנס יוכ"ע, מן נד 218 פ"ז 242 טפתייס יתק עאי"ט : [ג] וקרא

ד) סעיפים כמתו:

מנחת יהודה

האותרות הכתובים בפ' אחריו : ז) מוטל על עם הארץ
ההפטוניים שיטריו לקיים טה שחיזטו הבו"ד : ג) ומחוברים
לטיען ברטן חזא לכער הרעה : ד) ותארץ לא חבל
לפטל רעות : ס) שאין כרת נאטור :

דִּתְנִירֹן בַּיְשָׁרָאֵל דִּי יִתְּנַ
מְוֻרְעֵיה לְמַזְלָה אֶת קְטָלָא
יְתַקְטֵיל עַמְּסָא בֵּית
יִשְׂרָאֵל יְרַגְּמַזְנִית
בְּאָבָנָא: וּנְאָנָא אַתְּנִית
רְגָנִי בְּגַבְרָא הַחֹזָא
וְאֲשִׁיצִי יִתְּהָ מְנוּעָמִית
אֲרִי מְוֻרְעֵיה יִהְבֶּלְמַזְלָה
בְּדִיל לְסָאָבָא יִתְמַקְדְּשָׁי
וְלֹא חָלָא יִתְשַׁמְּסָא

ה'ענ

מוות יומת. נבית דין, וויס חזן כה
לכ"ר, עס הולץ ממיין חוטן (ב) א):
עם הארץ. עס בגינו נברחות הולץ (ג)
ל"ה עס שטheidין לילך חת הולץ ט"י
מלות כללו (ד) ב): (ג) ארנן את פנוי.
פנוי זלי פונה חי מכל עמקי וועסוק צו ג):
באיש. וליה כלבו, שלין כל הכלוב
נכרטין (ה) ד): כי מזרענו נתן למלך.
לפי צנחים מל מעביר צו וכמו צחצ'ה) כן
צו וכון צמו מכין ו) תלמוד לומד כי מזרענו
כפין למולך אלע פסול מכין, תלמוד לומד
כעה מזרענו למולך ו): **לטעז טמא את מה**
יהל אור

מרכזה היה הטעו"ס: (ה) ה"ח' ז"ל יפלס כהן כדעת
תני דמי ר' ישמעלל (מנילה כה ה') נישרול הכהן על
כחותית והולד ממנה צנ' הטעו"ס הכתוב מדבר דלה
צנ' מלך טאלר כתיב עכו"ס וטין קריי מיר:
(ז) כהמרו החרץ כה"ה כדיימה, ופי' חרץ ש嘲
דר כה היגו"ת הוו פג'ר, עס ההמוניים מהחרץ הסיח
ירגמו"ו: (ז) פי' הס יתן מזרעו למולך ויט מדיס
וכתרחא מות יומת כסיקלה: (ח) ומיין כו מדיס:
(ט) ולפ"ז מומכ טל הלאה שעשה כפרהטיה ורגמו^ה
חו"טו יוסיף הכתוב עוד מונע על רסעו להכricht
ורשו: (י) וככטוב יהמר ולמה חטמה הות החרץ וגנו'
הסדר הני זוכן בתוכה (כמ"ל לה לו): (יל) וכן יהמר
הכתוב (למעלה ייח כה) לה תתן להטכיר למולך ולמה
תחלן הות סס הלהיך: (יב) טחה ינבר הכתוב מס
החרץ ירגמו"ו בטהן, וכהמרו ל"י מפני שהו"ס
המיין: (יג) וכל"ק בס דרכי אקלט נכו"יס" כהמראס
(ספרה, טנה"ד' מה ה') טחים מית נב

מקורי רשי

תורי"ז, כמ"ז: א) ספרה, ילקוט תלמיד פס"ז: ב) ספרה,
ילקוט טה, לפס"ז: ג) ספרה כלה, וכן ספרה מהרי
זעירין נש"י נמעלכ' י"ז, י", ילקוט טה, פס"ז: ד) ספרה
ילקוט טה: ה) דבר' יט, י: ו) ספרה, מגילה ס"ד ב':
ו) ספרה, כ

וירא בקדושים

טמא את מקדשי ולחול אתיהם קדשי : ר ואם העם יכשונעמא בית ישראל ית עיגיהון מנו גברא ההוא בדיבר מועראה למלך בDAL לא מוקטן יתיה : ה ואשוי אני ית רוגני בגברא מהואובסודוהי ואשוי יתיה נת כל דטען בתורה למשעי בתר מזקה מנו עמהון : יאנש די יתפנוי בתר בידין זכרו ?מטעי בתליהון ואמן ית רוגני

הידענים? זנחת אחריהם ונתקראת

רשוי

(ג) כלון ולע' יחל למת מקדי ח): בצרה זו רק ס"י במשמעו, כי עם הארץ יעלימו עיניהם בעבר שם טמשחתו (ט): (ד) ואם העם יעלימו. הס כתלימו ה וטעס זהה כל הונים אחריו. שאמ לא יומת יונו אחרים (ז): ו והנפש אשר הפנה אל האב. טומו (יח) כאשר אכricht הנותן מודעיו לטולך בסתר או בנוילו אם לא יטיתחו עם הארץ, כן אכricht הונה מאחריו לפנות אל האוביות ולא הידעוני, חלה ללמדך שלין לך מטפה מיט כה ומצאנו נפשים (יחז' יג ב), נס כל נשארבה עשר (ברא' טו כב) (יט) ובין טליו ח): והברתי אותו. למה (ה) לא טהור וכמפחתו יכול יהי כל קמטפה בכלהת תלמוד לומד החוטה, חוטו בכלהה, ולע' כל קמטפה בכלהת חלה ביסולין יב): לונות אחריו המולך. לנכות של עכויס בטנדת נק' ט) וחפלו חין זו טבוגת יג): יהל אור

אבן עוזא

בצירה זו רק ס"י במשמעו, כי עם הארץ יעלימו עיניהם בעבר שם טמשחתו (ט): (ה) ואם העם יעלימו. הס כתלימו ה וטעס זהה כל הונים אחריו. שאמ לא יומת יונו אחרים (ז): ו והנפש אשר הפנה אל האב. טומו (יח) כאשר אכricht הנותן מודעיו לטולך בסתר או בנוילו אם לא יטיתחו עם הארץ, כן אכricht הונה מאחריו לפנות אל האוביות ולא הידעוני, חלה ללמדך שלין לך מטפה מיט כה ומצאנו נפשים (יחז' יג ב), נס כל נשארבה עשר (ברא' טו כב) (יט) ובין טליו ח): והברתי אותו. למה

קרני אור

לה פ' אלכיג, רל סכמניים מטהו, מי פון סקסל ציענטו (ט) לפלט כנ: (ט) וקרוב לווטי רע"ס: (יז) מהריו: מזפסטו של מטהו, ולע' מהר וכרכמי מטהו וחת כל (יח) יפלט מה טהרה וכרכמי מטהו וחת כל סוניס מהריו, מגיל טסוכיס סס סגענגיין ע"ז, למ סגולמי סכתוב והגט טהר תפנה לא"ג, ולמ"ג וכרכמי מטהו לא"ג, וינויל רטיה סמלהנו כן נכתוב (ימ' יג כ) מלודדות הות נפשים, וכמ' מקובן כלון אלריס, וכן כל נס טרכטה טאר (ברא' מו כב) יממר מרנמה לא"ג טלאג אלרנס, ודעתו טמלת נס הו לא"ג ולע' :

מקורי רשי

(ח) למסס כ"ה כ"ג: ט) ספilm, מס"ז, ילקוט זס ; (ט) ספilm, סבנת ליט מ', ילקוט טרייט, מס"ז ; (יא) ספilm: יב) ספilm, סבנות ליט מ', ילקוט סס, נמצאו נולניין, לטיכך פסליינה רבנן, וגס בספורי היונים שביאר בויה : ז) טוכס נקרא הגובת טס, ועין ערוך חשלם שחביבא בשם נאון, שפלו להו, טפניש שחני טוכסין התעריכו נורשאין פנים לטקצטן וטקיילן, ולאחריהם מכניידים והארומיים נובי הוטכאין עם החוטאים רודז זוגים וגולניים יוד, ועין (ב"ק קי"ג א') אין פורטן לא מהתיבת הטוכסן ופי' רשיי לפאי שחן של גול : ח) פ"י טפניש טמתקין עלי, טפניש שטחטכין בזוכחו, ובכשוחה : ט) לרבות שאר עט"ס בהכרת: ה' עין ברטב"ן מה שהעיר ע"ז: ובפרט

**פָנֵי בְּנֶפֶשׁ הַהֲוָא וְהַכְרֹתִי אֶתְנוֹ
מִקְרָב עַמּוֹ: וְהַתְקִדְשָׁתֶם וְהַיִתֶם
קָדְשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁבִיעִי כְּשַׁהַן מְחֻבָּרִין חַ וְשִׁמְרָתֶם אֶת־
חֲקָתִי וְעִשְׂיָתֶם אֶתְמָנִי יְהוָה
מִקְדָּשֶׁיכֶם: ט בֵּין־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר
יַבְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָמוֹ מָותָ
יוֹמָת אָבִיו וְאָמוֹ קַלְלָדְמָיו בָּוּ:**

אבן עורה

(ז) והתקדשתם. וו פליית טכו"ס יה (יד): והכרתו אותו (ב) (ד): ז והתקדשתם כי אני ה' אליכם. קדר ונתתי לכם חקמת (ט) אביו ואמו כלל. לרבות למול כל מה (ט) יכלה רשותם כדי לקדשכם, יכבר הוכיח זה מיטל יה (טו): דמיו בו. וו סקללה טו), והטעם להכנים את הנרים הכתוב (כל) והטעם להכנים את הנרים וכן כל מקום שנלמל רמיו צו, דמייס כס, התושבים עם ישראל שהם חייכים להיותם ולמדנו מלהוב וידעוני שנלמל נכס גלגן ירגמו קדושים, בעבר שידורי הארץ קדושה, חותם דמייס כס יה (ז), ופטומו טל מקלח והחל להוכיח עונש הכתובים בתחילת התרישה כמו דמו גלחון יה (ח) חיין נענס על מהאב כאשר החל איש אטו ואביו תיראו (ככ), מיתתו חלה כוח שכוח גרס לנלמו טילג יה (ז): בכדו (כג) (ה) ואיננו כמו איש אטו ואביו תיראו (לטטה יט נ) (כל) כי לא יוסת אם לא היה בר מצוה (כג): ט אשר יקלל את אביו. פושך עצו ואחר עטו וכן הוא ואשר יקלל את אמו (כו) (ו): וטעם אביו ואמו כלל. כאוטר חועבה גדולה עשה (כו): דמיו בו. כתו דפסו בראשו (יהושע ב יט) (כמ) והנסקלים נם הנחנכים דסיהם כס (כט) [ז] וכל אומר בכל הטוויות, כי צריכים אנחנו לטסורת אבותינו, כי לא נוכל להוציאם להטויות (לט) טהכטוב (לט), נס לא נכתב בן כתה שנים יהיה בר

קרני אור

וינוין למרי: (ד) וע"ז כתוב יוכלו כי יס דומק, כי יס יה מד: (ככ) למללה יט ג, וסס חיין מנולר בטוגט, מלהנו מלולות לת נפשיס (ימ"ו יג כ) וכן כל נס וינמל כפרסה וו: (כג) כי כבוד האל יותר מכבוד כהס: (כל) צבז צבוי בירלה לפילו קען זמסטע: (כח) וכלהן בעוכס קוח רק על הגודל כי לם יומת קען טהיינו נר מלאה: (כו) וכ"ה (ספלה) לפילו חפל מס: (כו) لكن חור וכתב: (כח) טפי, שכוח נתמייך לדמו טעטה כן, וכן פי' רפ"י והרכב"ס: (כט) כת' זל' יספס בעפ"י הפשט גס הנחנכים דמייס כס, כי מיתת הנמקלים וכנהנקים כס גלי הולחת דס רק וילוחת הנמקלים וכנהנקים כס גלי הולחת דס רק וילוחת גסקילס, אף חז"ל הצעילו לגרל בעונצין מי זמניקס ומילקס נס, גסקילס, כמו טיכול: (ל) וכ"ק וככמ"ז וכמקה"מ, לממייחס: (לט) לפי דעתנו גלי קבלת מז"ל:

מנחת יהודה

(ז) ספלה: (טו) ספלה, סינכ"ר, פ"כ ב', ילקוט סס, יה (ט) ונפטרא זו קירושת פרישת טכו"ס: יה (ז) וזה חומר בטקלל יותר סבכה: (יג) בכתה חוטשי כתוב רטו בנפש טעות הוא, וכחכ שדר"ל שפטא כתנ"ך קטן דפס אנטטרדים שכהוב שם (ס"א בראשו) עיין (גרה יז א') ופי' רשות דמו בראש גענש על עצו: יה (ז) וחתיד ליתן ריו וחשטן על שנרט בעונ שנטפרק דמו: דקטן

באנשא והוא ואשייצי
לתייה מנו עטיה:
וותתקדשונו ותהונ
קדישין ארי אנה יה
אלחכון: יה ותטרון ית
גיטי ותעבדונ יתהונ אנה
ט מקדשכון: ט ארי גבר
גבר די ילוצט ית אבוי
וית אמייה אתקטלא
ותקטלי אבוי ואמייה

רשוי

(ז) והתקדשתם. וו פליית טכו"ס יה (יד): והכרתו אותו (ב) (ד): ז והתקדשתם כי אני ה' אליכם. קדר ונתתי לכם חקמת (ט) אביו ואמו כלל. לרבות למול כל מה (ט) יכלה רשותם כדי לקדשכם, יכבר הוכיח זה מיטל יה (טו): דמיו בו. וו סקללה טו), והטעם להכנים את הנרים וכן כל מקום שנלמל רמיו צו, דמייס כס, התושבים עם ישראל שהם חייכים להיותם ולמדנו מלהוב וידעוני שנלמל נכס גלגן ירגמו קדושים, בעבר שידורי הארץ קדושה, חותם דמייס כס יה (ז), ופטומו טל מקלח והחל להוכיח עונש הכתובים בBeginInit התרישה כמו דמו גלחון יה (ח) חיין נענס על מהאב אשר החל איש אטו ואביו תיראו (ככ), מיתתו חלה כוח שכוח גרס לנלמו טילג יה (ז): בכדו (כג) (ה) ואיננו כמו איש אטו ואביו תיראו (לטטה יט נ) (כל) כי לא יוסת אם לא היה בר מצוה (כג): ט אשר יקלל את אביו. פושך עצו ואחר עטו וכן הוא ואשר יקלל את אמו (כו) (ו): וטעם אביו ואמו כלל. כאוטר חועבה גדולה עשה (כו): דמיו בו. כתו דפסו בראשו (יהושע ב יט) (כמ) והנסקלים נם הנחנכים דסיהם כס (כט) [ז] וכל אומר בכל הטוויות, כי צריכים אנחנו לטסורת אבותינו, כי לא נוכל להוציאם להטויות (לט) טהכטוב (לט), נס לא נכתב בן כתה שנים יהיה בר

יהל אור

(ז) טב אל נס טב נלה לפטומים ל"ז: (כח) למללה יה (ט) טב נלה יט ג, וסס חיין מנולר בטוגט, וינמל כפרסה וו: (כג) כי כבוד האל יותר מכבוד כהס: (כל) צבז צבוי בירלה לפילו קען זמסטע: (כח) וכלהן בעוכס קוח רק על הגודל כי לם יומת קען טהיינו נר מלאה: (כו) וכ"ה (ספלה) לפילו חפל מס: (כו) لكن חור וכתב: (כח) טפי, שכוח נתמייך לדמו טעטה כן, וכן פי' רפ"י והרכב"ס: (כט) כת' זל' יספס בעפ"י הפשט גס הנחנכים דמייס כס, כי מיתת הנמקלים וכנהנקים כס גלי הולחת דס רק וילוחת הנמקלים וכנהנקים כס גלי הולחת דס רק וילוחת גסקילס, אף חז"ל הצעילו לגרל בעונצין מי זמניקס ומילקס נס, גסקילס, כמו טיכול: (ל) וכ"ק וככמ"ז וכמקה"מ, לממייחס: (לט) לפי דעתנו גלי קבלת מז"ל:

מקורי רשוי

(ז) ספלה: (טו) ספלה, סינכ"ר, פ"כ ב', ילקוט סס, יה (ט) ונפטרא זו קירושת פרישת טכו"ס: יה (ז) וזה חומר בטקלל יותר סבכה: (יג) בכתה חוטשי כתוב רטו בנפש טעות הוא, וכחכ שדר"ל שפטא כתנ"ך קטן דפס אנטטרדים שכהוב שם (ס"א בראשו) עיין (גרה יז א') ופי' רשות דמו בראש גענש על עצו: יה (ז) וחתיד ליתן ריו וחשטן על שנרט בעונ שנטפרק דמו: דקטן

אונקלוס

וְלֹט קָטָלָא חִיבָּה: יָגְבֵּר
דִּי יְנוּפִית אַתְּתָּגְבֵּר דִּי
יְנוּפִית יְתָא אַתְּתָּחְבְּרִית
אַתְּקְטָלָא: יְתְקְטִיל גִּנְפָּא
וְגִנְפָּתָא: יָא וְגִבְּרֵר דִּי
יְשִׁפּוּבָּה יְתָא אַתְּתָּאָבָּהָי
עֲרִיתָא דָאָבָּהָי נְלִי
אַתְּקְטָלָא: יְתְקְטִילוּן
פְּרֻנוּהָן קָטָלָא חִיבָּין:
יָגְבֵּר דִּי יְשִׁפּוּבָּה יְתָא
פְּלִתִּיה אַתְּקְטָלָא
יְתְקְטִילוּן פְּרֻנוּהָן תְּבָלָא
עֲבָרוֹן קָטָלָא חִיבָּין:
יָגְבֵּר דִּי יְשִׁפּוּבָּה יְתָא
דְּבוּרָא מְשִׁכְבָּי אַתְּתָּא
תוֹעֲבָתָא עֲבָדוֹן פְּרֻנוּהָן
אַתְּקְטָלָא: יְתְקְטִילוּן
קָטָלָא חִיבָּין: יָגְבֵּר

רש"

(י) וְאִישׁ. פְּרַט לְקָטָן ϕ) יט): אַשְׁר
אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת אִישׁ
הַוְתָּה (ג): וְטַפֵּם אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת
רַעַהוּ. כָּטוֹ אָבָיו וְאָטוֹ קָלָל (לד) כִּי עָשָׂה
דְּבָרָ רָע: וְהַנְּאָפָת. אִם הַיְתָה אֲנוֹתָה לְאָ
תְּקִרְאָה בְּשָׁם הַזָּה (לה) [ט]: יָא עֲדוֹת
אָבָיו נְלָה. דְּבָרָ גָּדוֹלָה עָשָׂה (לו): יִבְּכָלָה
אַשְׁתָּ בְּנוֹ (לו): הַבְּלָה. סִירְשָׁתָיו (לה):
יְגַעַת הַוְעָבָה עָשָׂו. אִם הַנְּשַׁכְּבָן אַיִלָּנוּ
יָד וְאִישׁ אַשְׁר יִקְחֵן אַתְּתָּאָשָׁת אִישׁ וְזָהָה
סָלָכָן צָוָעָט (הנ) : (יג) מְשִׁכְבָּי אַשָּׁה. מְכֻנִּים
מִמְּכֹתָלָן צָפּוּפָת (יט) כנ):

יהל אור

(ג) וְכ"וּ יַדְעַנוּ מִקְלָת וּמִסְרוֹת הַכּוֹתִינוּ:
(ג) וְכ"ג סִימָן מִצְוָה (לְמַעַלָּה י"ח כ) וְמַלְתָּחָת עַמִּיקָּה
בְּסִיקְלָה, וְחַסְכָּנָה סִימָן כְּמַיִן, וְכַנְּמָהָר דָּמוֹן כְּוֹם
[ח] טַיּוֹן לְמַפְלָס ו', כ"ג קָרְנוּי מָוֶר סְעִירָה כ"ה: [ט] כְּסֶבֶל
בֵּין מַלְפִּת וּבֵין מַכְלָת, כְּסֶבֶל כְּסֶכֶל מִן סְלִיחָה תְּקוּתָה
נִלְחָם בְּקָל, וְכְסֶעֶת מַעֲשָׂים וּמְנוּשָׂות לְעוֹורָה תְּקוּתָה סְלִיחָה
(סָמוֹת כ"ג) וְכְנָמָרָה סָס: (לו) טַיּוֹן קָוָת נ"ד: (לו) טַיּוֹן קָוָת
(לה) לְמַעַלָּה י"ח כנ:

מקורי רישי

יט) סְפָלָה, סְנָכָד, נ"ב ב', קְדוּשָׁן י"ט ז, יְלָקָט מִלְכָ"ל:
ב) סְפָלָה, סְנָכָד נ"צ ב' קְדוּשָׁן י"ט ה': כ"א) סְפָלָה,
סְנָכָד, סָס, יְלָקָט תְּלִיכָ"ל: (כב) סְפָלָה, סְנָכָד אַס אַבָּה
פְּאַז ב', וְכַדָּף פְּעַט ה', יְלָקָט סָס, פְּסָצָז: (כג) טַיּוֹן
קִיכָּם אוֹ בְּגַעַת שְׁפָכָנִיסִין בְּשִׁפְטוּרָה הַלּוּכָה שְׁחַנְהָל לְמַטָּה
וְמַתָּה

וְאִישׁ אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת אִישׁ
אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת רַעַהוּ מְוֹתָה
יְמַתָּה הַפְּאָפָה וְהַנְּאָפָת: יָא וְאִישׁ אַשְׁר
יְשַׁבֵּב אַתְּתָּאָשָׁת אָבָיו עֲרוּתָה אָבָיו
גְּלָה מְוֹתִיּוֹמָהוּ שְׁנִיהָם דְּמִידָּהָם
בָּם: יָב וְאִישׁ אַשְׁר יְשַׁבֵּב אַתְּבְּלָהָן
מְוֹת יְמַתָּה שְׁנִיהָם תְּבָל עָשָׂו
דְּמִידָּהָם בָּם: יָג וְאִישׁ אַשְׁר יְשַׁבֵּב
אַתְּזִכְּרָה מְשִׁכְבָּי אַשָּׁה תְּזַעְבָּה
עָשָׂו שְׁנִיהָם מְוֹת יְמַתָּה דְּמִידָּהָם
בָּם: יָד וְאִישׁ אַשְׁר יִקְחֵן אַתְּתָּאָשָׁת

אבן עזרא

טָזוֹה (ג): יָג וְאֶחָר בֶּן הַוְכִיר וְאִישׁ
אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת אִישׁ. כִּי אָסָוָה
הַוְתָּה (ג): וְטַפֵּם אַשְׁר יְנַאֲפָה אַתְּתָּאָשָׁת
רַעַהוּ. כָּטוֹ אָבָיו וְאָטוֹ קָלָל (לד) כִּי עָשָׂה
דְּבָרָ רָע: וְהַנְּאָפָת. אִם הַיְתָה אֲנוֹתָה לְאָ
תְּקִרְאָה בְּשָׁם הַזָּה (לה) [ט]: יָא עֲדוֹת
אָבָיו נְלָה. דְּבָרָ גָּדוֹלָה עָשָׂה (לו): יִבְּכָלָה
אַשָׁתָּ בְּנוֹ (לו): הַבְּלָה. סִירְשָׁתָיו (לה):
יְגַעַת הַוְעָבָה עָשָׂו. אִם הַנְּשַׁכְּבָן אַיִלָּנוּ
יָד וְאִישׁ אַשְׁר יִקְחֵן אַתְּתָּאָשָׁת אִישׁ וְזָהָה
סָלָכָן צָוָעָט (הנ) : (יג) מְשִׁכְבָּי אַשָּׁה. מְכֻנִּים
מִמְּכֹתָלָן צָפּוּפָת (יט) כנ):

קרני אור

כָּלָמָד כִּי מִכְמִי סְקָנָלָה וְכִסְּקָנָלָה כְּרָנוּי כ"ד,
שְׁלָמָרוֹן כָּל מִימָּכָה סָמֵם סִימָן כְּמַיִן, וְכַנְּמָהָר דָּמוֹן כְּוֹם
בְּסִיקְלָה, וְחַסְכָּנָה סִימָן וְלְפִי כְּמַלְוִי לְיִן תְּלִיסָתוֹ תְּלִיסָה:
[ח] טַיּוֹן לְמַפְלָס ו', כ"ג קָרְנוּי מָוֶר סְעִירָה כ"ה: [ט] כְּסֶבֶל
בֵּין מַלְפִּת וּבֵין מַכְלָת, כְּסֶבֶל כְּסֶכֶל מִן סְלִיחָה תְּקוּתָה
נִלְחָם בְּקָל, וְכְסֶעֶת מַעֲשָׂים וּמְנוּשָׂות לְעוֹורָה תְּקוּתָה סְלִיחָה
(סָמוֹת כ"ג) וְכְנָמָרָה סָס: (לו) טַיּוֹן קָוָת נ"ד: (לו) טַיּוֹן קָוָת
(לה) לְמַעַלָּה י"ח כנ:

מנחת יהודא

טוֹךְ רַקְטָן אִינְנוּ גַּעֲשָׂה, אֶבְלָה חַיאָ גַּעֲנָשָׂה, אַפְּלִילָה אֶם בָּא קָפָן
פְּלִילָה: (ס) וְלוֹהָ לֹא יְתָחִיב מִיחָח עַל אַשְׁתָּה קָפָן: (ז) וְכִנְמָה
כִּים שְׁנָאָמָר סָוֶה יוֹתָה הַוָּא עַטְ"ז בְּזִיד: (ז) סְפָלָה
שְׁנִיהָם עַל אַשָׁה אַחֲת, וּבְבָה בְּפָסָס"וּן, לְשׁוֹן בְּלְבָבָל וְעַיְן רַשְׁיָה
לְפָעָלה יְהָה בְּגָנָה: (ז) נְפִי"ר רַשְׁיָה (ב"ט ז"א א') מִכְחָל
קִיכָּם אוֹ בְּגַעַת שְׁפָכָנִיסִין בְּשִׁפְטוּרָה הַלּוּכָה שְׁחַנְהָל לְמַטָּה
וְמַתָּה

וְאַתָּה אָפָה זֹמְהָה תְּנִא בָּאָשׁ יִשְׁרָפֵ
אֶתְךָ וְאַתָּה נָזֵן וְלֹא יִרְחַדְתָּה זֹמְהָ
בְּתֹכְכֶם: טו וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְגַּ
שְׁכַבְתּוּ בְּבָהָמָה מֹות יִמְתַּא אֶתְךָ
הַבָּהָמָה פְּתַרְנוּ: טז וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל-כָּל-בָּהָמָה לְרַבָּעָה
אֶתְךָ וְהַרְגַּתָּ אֶת-הָאִשָּׁה וְאֶת-
הַבָּהָמָה מֹות יִמְתַּא דְּמִתְּהָם בָּם:
יז וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִקְחַ אֶת-אֶחָתוֹ בְּתָ

אנן עזרא

קרני אור

מקלון מוגנת כך: [י] וטgas נסיגת' פ"ז ב'
ר' יטמגאל מזמר הותו ויתכן, הותו ויתה ממת מכן
שכן כל"י קווין למת סיגה, ופ"ז כחכ' טרס"ט ר' וכלייך
פרהנקל (דרבי חמץס 113) כי ס מהר שכן גלי אבו,
סול מידי למון כמפרק דברי ר'י, היל ר'י בענמו פ'
כפסונו מוט ויתכן, הותו ויתה ממת מכן, טה"ה
לומר לטורף שתיקן, כי הפטו מ"ט מטהך, ובוחת לה
כמלה נסיגה כלו, ולח ביכמות ג"ד ב', ולח בירופלמי
ינמות פ"ז פ"ז, ומ"ת יתיס ויתכן" סול קלני ר'ע

מנחת יהודה

פינס' נ"ק מ' : כד) ספלרמ', סג'ס' פ"ז נ' : כה) ספלרמ' כ) ומזה שהוציא חכטוב בלשון אהרון שטשטו את שתיה סיגס' פ"ז נ' , ולקוט טרכ'ב , לפ"ז : כו) ספלרמ' סג'ס' כדי לימדר על שתיהן דין אחד נאשה ובאמת באשה ג"ד מ' , לפ"י דל"כ ג' ע"כ נ' , מנקומת נ' למור מ' , ובכתה (פס'ז) עיין קרני אור הערא י"ד : כה) והיווניט חנסוועט נ' למור י"ח , ילאטע טס , לפ"ז : כו) דער' , לקחו הלשון מן התורה ועיין קרני אור הערא י' : כה) פ"י י"ב נ' : כה) ספלרמ' סג'ס' נ"ב מ' :

דש"

דִי יַסְבֵּ יַת אֲפָרָא וַיַּת
אַמְּה עַצְתָּ חַטְאָיו הִיא
בְּנוֹרָא יְזִקְדִּין יִתְהַנֶּה
וְלֹא תִּתְהַנֶּה עַצְתָּ חַטְאָיו
בְּגִינְכּוֹן : טו אֲגַבָּר דִי
יַתְּנַ שְׁכֹובְתִּיה בְּבָעֵירָא
אֲתִקְטָלָא יַתְּקַטְּלָן : וַיַּתְּ
בְּעִירָא תִּקְטְּלוֹן : טז וְאַתְּחָא דִי תִּקְרַב לִוְתָן
בְּעִירָא יִמְשַׁלְּט בְּהָ
יַתְּקַטְּול יַת אֲפָרָא וַיַּתְּ
בְּעִירָא אֲתִקְטָלָא
יַתְּקַטְּלוֹן קַטָּלָא חַבְיכָן :
וְאֲגַבָּר דִי יַסְבֵּ יַת אֲפָרָא

זהל אור

מקורי רשי

אָבִיו אֶזְרָבֵל-אַמּוֹ וְרָאָה אֲתִי-
עֲרֹתָה וְהִיא-יְתִרְאָה אֶת-עֲרֹותָן
חַסְדָּךְ הַזָּא וְנִכְרַתָּנוּ לְעִינֵּינוּ בְּנֵי עַמּוּם
עֲרֹות אֲחֶתָּנוּ גְּלָהָ עֻזָּנוּ יִשְׁאָ :
יְחִיאֵש אֲשֶׁר-יִשְׁבֶּב אֶת-אַשְׁהָדָה
גְּלָה אֶת-עֲרֹתָה אֶת-מִקְרָה
הַעֲרָה וְהַזָּא גְּלָתָה אֶת-מִקְרָר :
דְּמִיהָ וְנִכְרַתָּנוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרָב עַמּוּם :

רש"י

מייס לדרכי מיטה על לחם כמה וכמה בט):
 (ז) חסנה הוא. לנו הרים ערפה
 מסודך גן וטדרכו (ז) לס תחמל קין כשל
 להומו מעד טסק המכוס לנכום מולמו
 ממנו סחמל טולס חמד ייכא לא):
 (יח) הערה. גלה, וכן כל לנו טרס
 גלי סול, וכפיו יורדת צמיכת נסס
 דבר כל כמו זושא לב) מגולת ולו קס
 ולו זט נס (ג), וכן מהות, מגולת לח נס),
 והעליה זו מתיקו נס לטומינו לר) יט
 חומליים זו נטיקת טסק, וילן זו סכנת
 והוא בא בימים בזמנ שתהיה לו בת בונרת (יד),
 ועל כן לא הזכיר חכטוב אם האב ואם האם כי הן זקנות: יה' זהה. היא חולה בעבר הדם (ה):
 ועם מקרה הערה. שעשה תועבה נדולה (ה): וטעם והוא גلتה. ברצונה (ה) כי אם

יהל אור

(מד) פ"י, אלקה בקדוטין: (מה) כוגות כלג קדוטין:
 (מו) ספ"י, לו מהו: (מו) ופסס יכנה הכתוב ברכיה
 ופסס גנilio: (מה) נחנס צוונן הבון: (מג) ספ"י
 יחרף: (ג) חמד כו הילס, וכן טכטם הומחותסנות
 כתוב ויחרין כगמול כן חמד כו, רודה לומר חומחות
 כוגנות ויתרונו הכנלה, כי כל חומחות יקרם חמד: (גמ) לס
 גילה פרות מהות צהונך כו לכלו יטוטונו: (גכ) וקרוב
 לה פ"י, גראמ"ן: (גג) מעין (סנק' נס (ה) טדרכו זט
 מגו"ז מהימן הנה הנה לתייה זמה: (ה) סיוג מגופה, כי טס דוכ מורה
 על זינת כס ממנה, כו לסת נדות, כו דס זינת: (ה) סנטראלית זוח:

מקורי רש"י

כט) כטול טכט' זס, ילקוט מרכ"ז: (ל) סמל טס (ס' ב':
 ילקוט תלכ"ס: (לא) חס' פ"ט ב', ועין ירושלמי יכמת
 לאותם חטאת (טשי' י"ד, ל"ד) לשון הרטה, והרבב"ז
 פ"ט ס"ה: (לב) יטיעס כ"ק י"ט: (לג) (סמסטר ס' ט':
 לד) יכמת ס' ב', סופס כ"ז ב', סקס' ע"ג ב':
 מה שביארו בזה: (ה) ואינה שרשאית: (ה) ובן יאמר
 פנהם (טחברת פנהם) ונראה היה ששל זוכת שאיננו יסיד במליה: (ט) רש"י ייל הורה לנו כי לשון הערה וכל לשון

אבן עזרא

במקום שאין יודעים בו (מל) ואח"כ נודע הדבר: או ראה (מה) כמו אבי
 וטעם וראה את ערוה. או ראה (מו) כמו נילה (מו) [יא]:
 ואטו כלל (ס' ט) (מו) וראה כתו נילה (מו) [יא]: שהסבירו
 וטעם והיא תראה את ערוה. שהסבירו פון
 שנייהם ע"ז (מה) [יב]: חסן הוא. טעמו
 יחסך שומע (טשי' כה י) (מט) וטעמו
 תוספת בזנות (ג): ערות אחויה גלה.
 באונט: עזנו ישא. לבדו (ג), וטעם
 להזכיר אלה הדברים באחות בעבר שנדרו
 יחד, והם נערמים משחקים, וכל עת יתיחיד
 עטה (ג) ולא הזכיר חכטוב עונש בת הבן, או
 בת הבית, כי סמך על תורה שביע"פ (ג), גם
 יתרנן שלא הזכירה בעבר חוסר תאות האב, כי
 הוא בא בימים בזמנ שתהיה לו בת בונרת (יד),
 ועל כן לא הזכיר חכטוב אם האב ואם האם כי הן זקנות

קרני אור

שכמכו מלכט סככ עס ממוקו ולחיכס: (יא) כי סככוט
 יכמ' בעיות, לפס יקלם סככעלג גילוי ערוף, כלכט
 ילמי נרוכן למ' חגלס ערופס, ווס מילמא סוכויס סכס
 מגלים זוליה, ופס יכמ' לומס נימס, ופעמים רגנות
 יקלמאנ' זכיבת, וככמ' יכמ' לומס ברוליב, כי סלט פס
 טפומו יטניש ימד ולין גירין נגלוות זוליכ' (רמב"ן):
 (יב) טלטלו קרליס מגונס צין ה' ולחיקות, ולפי סכס
 גוליס ימד ולנס גס וס צו, וו טס, ליטין ולוי
 מהימן הנה הנה לתייה זמה: (ה) סיוג מגופה, כי טס דוכ מורה
 על זינת כס ממנה, כו לסת נדות, כו דס זינת: (ה) סנטראלית זוח:

מנחת יהודה

טכשול עזנו: (ג) ובן ת"א קלנא, וכן תרגם חרפה
 (ברא ל"ד, י"ד) חסודא, ובן פ"י רביינו. חנגן וחדס
 לאומות חטאת (טשי' י"ד, ל"ד) לשון הרטה, והרבב"ז
 פ"ע ע"ז ואמר רחוק הוא להיות טלה חטדר בלתק' משפט
 בחופכים כאלה, ואין זו טענה, עין בהכחות'ק ובונחה"ש
 מה שביארו בזה: (ה) ואינה שרשאית: (ה) ובן יאמר
 פנהם (טחברת פנהם) ונראה היה ששל זוכת שאיננו יסיד במליה: (ט) רש"י ייל הורה לנו כי לשון הערה וכל לשון

אונקלום

יט זענונת אחותה אמלה נאחותה אביה
לא תגלה כי את-sharp; הערת
עוגם ישאו: בָּן איש אשר ישב
את-דרכו ענות דרכו גלה חטאם

אנו עוזר

היא אונסה לבדו יברת (נמ) : יט וערות
אחות אמר. טעטן כבר הזרתי לא
תנלה (יט) והנה הפנלה את העורה הערת
שארו : עונם ישאו. אם הדבר ברצונם (ט*),
לא הזכיר עונש אחיות האב (ט) נס לא
הזכיר כלל עונש שתי אחיות והמשביל
זיבין (טט) [זג] נס דברי הקבלה אמת (טט):
ב אלה רהטו. היה אשת דודו (טג) :
ערירים ימותו. אמרו הצדוקים שהוא כסו
גרומים (טט) [יד] ופי' ימותו כסו יוסתו (טט)
לא אמרו אמת, והנבען שהוא בדברי
הטהרנים הארפית (טט) [טו], וכבר פירושתי
בתבו את האיש הזה עירורי (ירטיה כב ל)
כוי הוא כמו הולך עירורי (ברא' טו ב) (טט):
ימומו חס יקי לו נקעת מעילה, לו יקי
טו, טחסlein לו נקעת מעילה יקי כל

קרני אור

לכממייל נסס הפליל נרלהה, ולפי זכס מסקנו לטאות בסתר
טענן חומס זיכרתו לעיני בני שם (סדר"ל) : [יג] ומי
נכתב קדרי"ה, ולמנס רמו קדרוב"ע טלח כוכיר פונט
אזכות טלאב ולט שוננס זתי לטאות וכמצעיל יבין, טレス עמלס לה
יזולמו ויעקב זתי לטאות למיכרו בתורה עניאס ומין
זועס נוע, כי קויס נמיינט כתירס קיט כלמי זטיל מכ
וינחסר מה"כ, המכ נא נוכרו מלן מעסיקן למ"ז סס נכלל
יל כפליות סס נכלת, כי כל שען כעריות שנוכרו בחקרי
לט מיכרו סס נכלת, וכן כתוב סדר"ל ומש זרמו
זרלב"ע בסולם בטביל כבשו של יעקב סום חפל המכ מלה,
לעמןש טונס לוקט לטאות מהבי לו לטאות מהו טהර נו
ונוס ישלו, ולט פ"ז טנטס מולי סום כמו נפ' טמ"כ
טהר קטלים יבלו ערילים ימינו, ויקיט טונס מהו ויהלו
טאות ערילים : [יד] כן יטהר יעקב בן רחובן סס' שעוזל
ס' סמאות לענן נד נס) וכותם לטאת ענן וטקומותים (סס
ה' ה'ת ממכמיינו קדרובונייס" ולי פירושט ימותו פ"ז ב"ל
גנסקלין (סנסל' מל ב') מפטיטין חזתו בגרי, סחים מכסין
יחס נסקל טروس ומיין טלאס נסקלת עולם, ולפי וס
לו, וככעל בו למד' כפעל כמו מן סגס טגיגי, ביגס
כעל סחנתר וכתר טורך) וכתנו, ואכן נלט וכל כי לא

מנחת יהודה

נורזה אין בעיקר יסודות ב"א ערך ב' אותיות, והשתטטו
זו העבריים על תכונותיו שוניות, ואביו בטועל עבר הערה
זה"א שבסוף הוא סיסוד הנופל בו לפרקיט ואיננו מופיע
שם, ומה"א לסתן לשון נקבה ובן צעורה ואחותה (רוז"ה) :
וניש (ואיש אשר ישכב) : נם למעלה י"ח י"ב הקדים
(כע) למעלה י"ח כ"ט, אחר כל העריות יאמר ונברטו :
דאין נברתו אלא זרעו הקטנים :

(נמ) פ"י כו"ה גכו"ז יכרת : (נמ) יכלה מלה שכתוב
ושלוות עס וו"ז , וימתר ספי" וערות מהותה שכך נזכר
זאפרתי מלאה (למעלה ימ"ב יג) לה תגלה :
(נמ") וכד"ק "והנה המנלה הות ערות טהורו , פוגס
יטלו , אם הדגר כרגונס" : (ס) כי נפ" וו פרשת
עוגניין כמה פסקוק זה גכו"ז דרך פשרה "לה תגלה"
ולה דרך פונא : (סח) טהור מסוס בכוד עמלס
שנשל דולדתו , ומסני כבוד יעקב שנשל שטי מהיות ,
וכן פ"י רב"ה : (סנ) שלמדו העונא מטהר עליות
כ"ג מדות שבתורה נדרשת נגן : (סג) לה מהות
להבו : (סד) דרך כיוון : (סה) ספרי ע"י נ"ל כי
יש בספר נין יומתו ובין ימותו , כי ימותו צידי
צמיס ויומתו נ"ל : (סז) כן ת"ה "בְּלֹן" וכל
יהונ" וכן תיוכ"ט : (סז) ות"ה בס , נלי ולד :
אל 44), וכן ר' מיכן סלומון (סמנברג) סכתב "ווע דעת
יעזרוםיס לילך כיוון כמו שכתבו גם מכמי סמאנכה
ימותו מלפניו , וכלהב מלפניו ומלהריך דברי ר"ז , ומכל"ה כי
כמי' ישך שרט טרייליס ערס מלזון ערוס ועריקס מעין ג
כגני (חכ' ס' ב) : [טו] וכן פ"י סכמי סקיליזים סלטראים

טכורי רשות

לה) ינמות כ"ל ב', ילקוט מלכ"ז: לו) יבמות כ"ט מ': ערזה אין בעיקר יסודם כ"א ערך ב' אותיות, והשתטרו
לו) נרמ' ט"ז ב': לח) ספלל יבמות כ"ט מ', ילקוט בו העבריים על תוכנותיו, ואביו בטועל עבר הערה
והה"א שבגוף הוא טיסוד הנופל בו לפרקיט ואיננו טפייר
חיסיד, ועשו שם דבר ערזה והנה ז"ו שבו הוא לתקן השם, והה"א לסתן לשון נקבה ובן געווה ואחותה (רו"ה):
כו) בא פטוק זה לבדו דרך אזהרה (לא תגלה) ולא דרך עונש (ואייש אשר ישכב): נח) למעלה י"ח י"ב הקדים
אותות אב לאחות אם וכאן הפט הסדר, לימד שהן שקולין: כט) למעלה י"ח כ"ט, אחר כל העניות יאמר ונברת:
(ג) בן ת"א: (ה) עיין וט' שבת ב"ה א', דין נכרתין אלא זרעו הקטנים:

דָאַחֲ אֶבְוֹהִי גַּנְיֵי חֹבְיִהְזָן
יַקְבְּלוּן בְּלָא וְלָד יַמְתּוּן;
כָא אֶגְבָּר דִי יַסְבֵּית אַפְתָּה
אֶחָהִי טְרַחְקָא הִיא
עֲרִיתָא דְאֶחָהִי גַּלְיֵי בְּלָא
וְלָד יְהָזָן; כְבָ וְתְּטָרוֹן יַת
בְּלִי קִיטִי נִית בְּלִי דִינִי
וְתְּעַבְדוּן יְתְהָזָן וְלָא
תְּרוֹקוּ יַתְכּוֹן אַרְעָא דִי
אָנָא מְעִילִי יַתְכּוֹן פְּטָנוֹ
לְטִיפְבָּבָה; כְבָ וְלָא
תְּהָבּוֹן בְּגִימְטוֹסִי עַטְמִיאָ
דִי אָנָא בְּגָלִי טְנוֹ קְדָמִיכּוֹן
אָרְיִי יַת בְּלִי אַלְזָן עַבְדוֹ

וְשָׂאוּ עֲרִירִים יִמְתּוּ: כָא וְאִישׁ אָשָׁר
יַקְחֵח אֶתְ-אֶשְׁתָּה אָחִיו נִקְהָה הַוָּא
עֲרֹות אָחִיו גִּקְהָה עֲרִירִים יִהְיוּ:
כְבָ וְשְׁמַרְתָּם אֶתְ-בְּלִי-חַקְתִּי וְאֶתְ-
בְּלִי-מִשְׁפְּטִי וְעִשְׂרִתָּם אַתָּם וְלֹא-
תְּקִיאָ אֶתְכָּם הַאֲרִין אָשָׁר אָנָי
מְבָיאָ אֶתְכָּם שְׂפָה לְשָׁבַת בָּהָה:
שְׁבִיעִינָג וְלֹא תְּלִכְבּוּ בְּחַקְתַּת הַגְּנוּי אָשָׁר-
אָנִי מְשֻׁלָּתָה מִפְנִיכָּם בְּיַ אֶתְ-בְּלִי-

ריש

כָא וְאָפְרוּ עַל אַשְׁת אֶחָה נְדָה. וְהַטְמֵעַ רָאוּ יְמִיו כָמוֹ טָסוֹעַ עַכְתּוֹ לְטָה (כְל) נְדָה
שִׁירָהָק טְפָנָה (סְה) וּבָנָ אָטְרוּ, אֲחִיכָם הִיא. כְּכָלִיכָה קָוְלָת מְנוֹדָה טִיחָ וּמְלֹוָסָה (גְ),
שׁוֹנוֹאיכָם טְנְדִיכָס (יִשְׁעִיה . סְו . ה) (סְט), וּלְבוֹטִיעַ דְּרָטוֹ (ט), לְהַסּוֹר שְׁעַרְלָה כָה
וְהַנָּה אֵין בְּעָרִיות זְבָר נְדָה, כִי אָסָם בְּאַשְׁתָה כָלָדָה, שְׁעַרְלָה מְפּוֹרָתָה כָה (ג) חַת
אֶחָה, וְהַנָּה אַפְוֹרָה, נְסָם תְּבוֹא עַת לְהִוָּת כָלָדָה, שְׁחַתְּרָתָה, נְסָם בְּנָה בְּנָה
(דְבָרִים בָה ה) (טְל), וְאָשָׁר אָמְרוּ כַּאֲשֶׁר הִיא אַחֲתָה הָאָב אַסּוֹר לְאַשְׁתָה
שְׁחַנְשָׁא לְדָוָה (טְכ) [זְי] לֹא זה הַדָּרָך, כִי הַעֲרִיות הַזְּכָרִים הַם הַמְּכָרִיחִים (עֲג) וְאֵין
סְיִיכְרִיחִים (עֲל) [זִיח], וְאָפָק בְּדָרָך שְׁקָוֵל דְעַתָּה הַחֲסָרָה יַרְאָה לְנָה לְטָה לֹא. נְקַבֵּל
עֲדָות שְׁתִים נְשִׁים, וְאָמָם עַל הַעֲרָכִים (עַח) תְּהִיָּה אַרְבָּעָת נְשִׁים כָמוֹ שְׁנִי עֲדִים (עַו),
עַל בָּנָ אַנְחָנוּ צְרִיכִים לְקַבְּלה (עַו): כְבָ וְשְׁמַרְתָּם אֶת בְּלִי חַקְתִּי. שְׁלָא לְעַבְרָה
עַל אֱלֹהָה הַעֲרִיות (עַה): וְאֶת בְּלִי-מִשְׁפְּטִי. טְשִׁפְטִי הַעֲוָנָש (עַע): וְטְעַם וְלֹא תְּקִיאָ
הַאֲרִין. אָפְרָשׁ בְּסִי וַיְלָך (פ):

ידָל אָוָר

(סְמ) נְדָה הוּא טָס דְנָר עַל גַּהְגָהָק, וּרְלוֹי לְכַתְּרָחָק
מְמִילָה כָמוֹ מַן כְּנָלָה: (סְט) וְסִי כְּרַדְ"ק סָס,
מְרַחְקִיס מְתָכָס: (ט) הָס יִמְוֹת לְמַיְוֹת מְתָכָס
לו: (טְה) שְׁמַכְלָר סָס כִי הָס לְחַיִס מְמַס, הָס
סְקִלְמִיס (ס) סְמָנוֹת לְעָנָן גַּל 101, הַמְּנָמָר, בְּמַרְתָּוָס,
חַלְיָת הַלְּיָכוֹן כְּמָנוֹס כִי לְיַקְנָה תְּסִיס וּלְוָתָם לְסָוִוָס,
חַסְוָה הַקְּרָבָה לְמַחְרָה מוֹת לְמַחְרָה מוֹת: (טְכ) לְמַחְרָה כְּהָכָבָה:
(עֲג) צְכָרִים הָס הַמְּכָרִיחִים הַגְּקָנָהָוָת, וְלֹא כְּלָטוֹ
הָס לְכָלָמי קַחְתָּה מְרוֹה, וְכוֹזָר הַלְּיָאָס לְלֹגְיָה תְּחַת
דוֹדָתוֹ, וְהָס דִּיתָה כְּוֹנֶת הַחֲוָרָה לְמַסּוֹרָה נַחַת לְחַיּוֹ,
כְּיַיְלָן הַזְּבִיר הַזְּכָרִיחִים שְׁלָג יְקָהוּ נַתְּחַיָּה: (פְד) לְנַן הַגְּקָנָהָוָת
לְגַנְקָנָהָוָת רַק לְמַמְעָךְ הַהְרִי מַה שְׁלָגָנוּ עַלְיָהָס הַזְּכָרִיחִים וְלֹא יְוָתָר: (טְל)
הַזְּכָרִיחִים, הַזְּוּ פְרָךְ הַגְּקָנָהָוָת רַק הַזְּכָרִיחִים (לְמַתָּה כְזָבָד דְבָרָה
שְׁיָקָל כְּדָעָת: (עַה) מִפְנֵי שְׁכָס מְוֹקָס וּנוֹרָת מְלָנָה שְׁמָנָה עַלְיָהָס: (עַט) הַמְּכָרִיחִים כָּהָס
(פ) כְּדָנָרִיס לְהַטְּפָה כְזָבָד:

קרני אָוָר

גְּלִים לְכָס פְּיִי, לֹא כְּדָעַת סְלָמָר טְעַמּוֹ טְרוֹמָוֹ: (פְד)
כְּיַיְלָן (סְפִילָה) לֹא לְמַרְטָוי הַלְּמַלְמָה כְּלָמָה לְמַלְמָה סְכִימָה
כְּנָדָס מַס יִלְיָל מִיסְוָר וְיִלְיָל סְמָטָר, הַלְּקָטָה הַמְּלָמָה
לְיִסּוֹר וְיִלְיָל סְמָטָר וְיִלְיָל כְּפָסְסָז: (זְי) גָּס וְסְמָלָה דְמָתָה
סְקִלְמִיס (ס) סְמָנוֹת לְעָנָן גַּל 101, הַמְּנָמָר, בְּמַרְתָּוָס,
חַלְיָת הַלְּיָכוֹן כְּמָנוֹס כִי לְיַקְנָה תְּסִיס וּלְוָתָם לְסָוִוָס
פְּלָיו, וְלֹא יְסִיס כְּדוֹר לְסָוֹר כְּנַמָּת סְמָק כִי סְגָנוֹל הַמְּדָה:
(זִיח) צְיַיָּן מְוֹלָס לְמַעְטָמָה, כְבָג' מִקְיָה צְנִילָר טְמָמִי
פְּנָרוֹת הַלְּוָוָה וְמַה סְכָוָתָר מְכָלָלָן:

מנחת יְהוָה

(ג) לֹא הָאָשָׁה, כִי חַיָּה לְוּלָמָר נְדָה הַוָּא לוֹ, אֲבָל נְדָה שָׁבָר מְכָלָמָה, יִנְמָה סְלָמָה סְסָס, כְּפָסְסָז:
דְבָר פָּל תְּרַחְקָה כְּטוֹ בְּגַדְתָּה דְוָתָה (שְׁדִילָה): (ג) עִין סְיִיחָה מְרַכְּבָס, כְּפָסְסָז;

אונקלוס

ק 199

וַיָּקֹרֶא בְּקָדְשִׁים

אֲכָהּ עָשָׂו וְאֲקִיזָׂ בָּם : כֵּד וְאָמַר
לְבָם אַתֶּם תִּרְשֹׁו אֶת-אֶדְמָתֶם
וְאַנְּיִ אֶתְנֶגֶה לְבָם לְרִשְׁת אֶתְתָּה
אֲרִיזָׂ זְבַת חָלֵב וְדָבָשָׂ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-יְהִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִן-הָעָמִים : מְפֻטֵּר כֵּה וְהַבְדַּלְתֶּם בֵּין
הַבְּהִמָּה הַטְהָרָה לְטָמֵא וּבֵין
הַעֲזֹף הַטָּמֵא לְטָהָר וּלְאַתְּשַׁקְצֵן
אֶת-יִנְפְּשַׁתְיכֶם בַּבְּהִמָּה וּבַעֲזֹף
וּבְכָל אֲשֶׁר-תִּרְמִישׁ הָאֶדְמָה אֲשֶׁר-
הַבְּדַלְתִּי לְבָם לְטָמֵא : כֵּה וְהַיִּתְּם
לֵי קָדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה

אבן עוזרא

כֵּג וְאֲקִיזָׂ בָּם . דָּרְךָ מְשָׁלֵל , כָּסֵו וְחַקָּרָ נְפָשָׂו
(שׁוֹם' י' טז) (ס' 6). וְטַעַם אֲרִיזָׂ זְבַת חָלֵב : שָׁאוֹן
כְּטוֹהָ : כֵּד אֲשֶׁר הַבְּرָלָתִי אֶתְכֶם מִן-הָעָמִים .
בַּאֲלֹהֶחָקִים , וְעוֹד שַׁתְבָדְלוּ בֵּין הַבְּהִמָּה (פ' 2) ;
בֵּין הַטְהָרָה . הַעֲשָׂרָה הַנּוֹכְרִים (ס' 3) וְכָל
הַאֲחֶרֶים טָמְאִים (ס' 4) : וְטַעַם הַעֲזֹף
הַטָּמֵא . הַנוֹּכֵר (פ' 5) וְכָל הַאֲחֶרֶים טָהוֹרִים (ס' 6) :
וְטַעַם לְטָמֵא . שַׁתְדַּעַו שַׁהְוָא טָמֵא בְּסַחַבָּה
וּבְדָבָר (ס' 7) , וְכֵן תַּשְׁקֹצֵן טָנוֹן הַעֲזֹף (ס' 8)
עַל כֵּן נָר תֹּושֵׁב לֹא יִאֲכֵל טָמֵא בָּאָרֶץ
פְּתֹרוֹה כִּי עַל זה הַתְּנִינִי יְהוָה בְּתוּכָנוּ ;
וְאִם תִּשְׁמְרוּ כָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם , כֵּי חִיּוּבִים אַתֶּם לְלַכְתָּה אֶחָרִי

יהל א/or

מִיִּיס : (ס' 9) וְכֵגָגָגָגָה הַקְּדִיס הַתְּמִסְדָּר ,
וְכַטְוָף מִתְּמָמָה , לְטִי שְׁכָנָמוֹת כְּמִכְוֹרוֹת כֵּן
מוּשָׁטוֹת , וְכַטְוָף הוּא לְכִיסְךָ שְׁכָמָלִים מוּשָׁטוֹס ,
וְהַגְּדָלָה צִיךְ נְמוּעָם מִן הַמְּרוֹכָה : (ס' 10) שְׁתַמְשָׁנִי
וְתַדְגָּדוֹ סְכָאָם פְּתָלָה וְלִגְנָנוֹ פְּטָלָה יוֹלָה : (ס' 11) שְׁתַמְשָׁנִי
יְדָכֶם : (ס' 12) וְזַכְּלִיל רַק כְּמִיעּוט : (ס' 13) וְלַסְּכָנָה כֵּן :

טְנַחַת יְהוָה

הַכּוֹחֵק פָּה שְׁתַחַיר כֵּן דִּי : (ד) וְכַטְפָּרָא וְכַפְסָמִי
סְמָנוֹנוֹ טִי שְׁקָעָ טְרוֹב פְּלָטָן וְרוֹזָה לְהַקְּיָא : (ה) עַיִץ
רְשָׁעָיִם לְמַעְלָה יְאָסָר : (ט) וְהַטּוֹמָה שְׁכָתוֹב כֵּן דָּא
עַל

וְרַחַיק . פְּיִמְרֵי יְתַהּוֹן :
כֵּד וְאָמְרִיתִי לְכֹזֶן אַתְּהָ
תִּרְתֹּוּנִית אֶרְעָהָן וְאַנְּאָ
אַתְּגִּנְגֵּה ?כֹּזֶן ?לְטִירָה
יְתַהּ אֲרָעָ עַבְדָּא חַלְבָּ
וְדַבְשָׁ אֲנָא ?יְאַלְהָכֹזֶן דִּי
אַפְרִישִׁית יְתַכּוֹן מִן
עַמְפִּיאָ: כֵּה וְתִפְרְשָׁוּבִין
בְּעִירָא דְכִיא ?מִסְאָבָא
וּבֵין עַוְפָא מִסְאָבָא
לְכִיא וְלֹא תִשְׁקְצּוֹן יִתְ
גַּפְשַׁת כֹּזֶן בְּבָעִירָא
וּבְעַוְפָא וּבְכָלְדִּי תִּרְחִישָׁ
אֲרָעָא דִי אַפְרִישִׁית ?כֹּזֶן
?סְאָבָא : כֵּה וְתִהּוֹן ?קְרָטִי
קְדִישֵּׁן אָלִי קְדִישֵּׁן אֲנָא
יְיִ וְאַפְרִישִׁית יְתַכּוֹן מִן
עַמְפִּיאָ ?סְמָחוֹן ?פְּלִיחָיו

רש"י

מקורה בפעלה סא) : (כג) וְאֲקִיזָׂ . לְכֹזֶן
מִיחּוֹס כְּמוֹ קְלָטִי כְּמַיִּ טְבָ) כְּלָרָס סְכוֹן
קְזָן כְּמוֹ�ו (ל) מִגְּ (מג) : (כג) וְהַבְּרָלָתָם
בֵּין הַבְּהִמָּה הַטְהָרָה לְטָמֵא . לְזָן
לְלִידָר לְוָמֵר כֵּן פָּלָס לְמַמְוָל טָגִיא מַוְכְּלִין
וְגַנְגַּרְיָן (ס' 14) חַלְגָּן כֵּן טְבוֹלָה נָר לְטַמְמָה
לְזָן סְגַנְמָטָן רָוּטוֹ סָל סִימָן לְסַגְמָטָן מָלִיאָ
וּכְמָקָבָן רָוּטוֹ לְחַלְיָה מָלָה סְטָלָה טָרָה : אֲשֶׁר
הַבְּדָלָתִי לְבָם לְטָמֵא . לְהַקְּסָול (ל) מָה) :
וְאִם תִּשְׁמְרוּ כָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם , כֵּי חִיּוּבִים אַתֶּם לְלַכְתָּה אֶחָרִי

(ס' 15) כֵּי לְכָרָה - מַוְרָה לְכֹזֶן כֵּי חַלְסָ , וְכֵן וְהַקְּזָן
כֵּס כּוֹן דִּי מַכְּרָק הַתְּמָלָן : (ס' 16) וְגַמְקָמָמִים "וְעוֹד
סְלָגְדִּיל כֵּן חַכְלִיל מִן כְּנָמָמָה כְּטָכוֹרָה לְטַמְמָה"
וְפִי , וְעוֹד מְנִי מַכְדִּיל הַתְּכָסָן מִן כְּפָמִים כְּלָאָר
תַּכְלִיל מִן כְּמָמָה הַטָּכוֹרָה לְטַמְמָה : (ס' 17) כְּדָנָרִי
יְדָכֶם : (ס' 18) וְזַכְּלִיל רַק כְּמִיעּוט : (ס' 19) וְלַסְּכָנָה כֵּן :

מקורי רש"י

סא) (ט' י' ט) : טְבָ) כִּי טְבָ) כִּי פְּזָן : (טג) סְמָלוֹן :
סְמָלוֹן , יְלָקָוֹת תְּלָכָן לְפָז : (טה) סְמָלוֹן , יְלָקָוֹת סְס :

רשות

חטף נזק (בגדיים) ו**חטף נזק** (בבגדים). ב*חטף נזק* (בגדיים) מושג שהנשא החטף נזק (בבגדים) מושג שהנשא החטף נזק (בבגדים)

יְהָלָ אֹר

(פט) למעלה י"ט נ"ה, עיין כימורי זס: (ז) כי למעלה טס, ואולי פנקנה כי היה הנמלה בכלטוף יותר י"ט נ"ה כתוב רק הזרקה, ולמעלה כפ' ו' צימל פונס מן הוכרים: חמלת פרשת קדושים בולם, וכלהן יכימל פונס צייד: (נ"ה) ופי' בה' ז"ל

מקורי רשי

מנחת יהודה

געל האיסטר : (ט) הדין כן :

אונקליוֹס

זיקרא כא אמר

כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אָמַר אֵלָיו אֶל-אַבְרָהָם בְּנֵי אַחֲרָיו יִלְכְּדָה כָּסֵף אֲשֶׁר

רשות

אבן עזרא
א אמר אל הכהנים. אחר שהזיהיר ישראל לכהן גדוליס על הקטניש (ה) א: ובני אהרן בכללים להיוותם קדושים (ה) הוהיר בני אהרן שם חייבים להשטר מדברים אחרים, בעבר שם משרותי ה', ויתכן להיות פ' ואמרה אל הכהנים כל הפרשה הנזכרת (ג) כי התורה בידם (ג): ואמירתם אליהם. טעמי המצוות שם חייבים יהל אור

(6) ה'ח' ו"ג ינחל טעם כמויות : (ב) פ' קלותיס : (ג) ו'ס יזרו מ'ת העס :

מקורי רשי

שנהת יהודה

⁶⁾ פ"י אפוא אל הכהנים ותתזרר ותאטר להם שיהיו א) סלמא ועין ינמות קיד"ל ט', ילקוט מלכ"ז, כט"ז;